

tabor 9

taborniška revija
letnik L

2005
550 SIT

RAZVEDRILO

37	Iz taborniške pesmarice
38	SOS
39	Faca
40	Imeti vod GG
41	Adrenalin
42	Dotik
43	Ježkov kotiček
44-45	Fotostrip
46	Igra
46	Rebus
46	Stric volk
47	Nagradna križanka

AKTUALNO

4-7	Tema meseca
8	Karikatura
9	Jesenski posveti
10-11	Klepet
11	Kolumna
12-13	Anketa
14	Taborniške novice

POTEPANJA

15-17	Taborjenja
18-19	ARS
20-21	Olimpijska tržnica
22-25	Tabor na obisku
26-27	Fotonatečaj
28-30	Intervju

KDAJ?

KAJ?

KDO?

23. - 25. september	ROT 2005 (ZTS in RAJ Cerkno), Cerkno	pisarna ZTS (01/300 08 20), rot.rutka.net
30. september	Popoldanska delavnica "Kako na kreativen način do rezultatov"	pisarna ZTS (01/300 08 20), ZTS@rutka.net
1. oktober	Taborniški vodja - podelitev nazivov in oznak (Postojna)	pisarna ZTS (01/300 08 20), ZTS@rutka.net
1. - 2. oktober	NaBoj 2005 (Postojna) (srečanje vodstev rodov, območnih vodstev in organov ZTS ter drugih)	pisarna ZTS (01/300 08 20), ZTS@rutka.net
7. oktober	Čistilna akcija Šmarne gore (Rašiški rod)	travegre@volja.net
15. - 16. oktober	48. JOTA (Jamboree on the air) in JOTI (Jamboree on the Internet)	www.scout.org/wse/jota.shtml
17. - 23. oktober	Teden vseživljenjskega učenja Festival ideje vseživljenjskega učenja	tvu.acs.si

Dnevi programskih znanj

Komisija za taborniški program bo od **3. do 6. oktobra** v Ljubljani za vodnike in načelnike pripravila Dneve programskih znanj. Namen srečanj, seminarjev in delavnic je prispevati k bogatenju znanj, spretnosti in izkušenj posameznikov in kvalitetnejšemu delu z mladimi. Komisija za program bo pripravila nekaj aktualnih vsebin, vabimo pa tudi vse, ki imajo znanja in izkušnje, pomembne za mlade in/ali koristne za delo z mladimi, da predlagajo teme delavnic. Predloge pošljite na naslov pugy@rutka.net čim prej.

V.D. glavnega in odgovornega urednika: Aleš Cipot.

Pomočnik urednika: Miha Bejek.

Urednik fotografije: Blaž Verbič.

Predsednik izdajateljskega sveta: Igor Bizjak.

Novinarji in sodelavci: Barbara Bačnik, Maruša Baša, Jaka Bevk, Aljoša Bizjak, Sergeja Bogovič, Jure Brankovič, Tina Bržan, Meti Buh, Jošt Bukovec, Borut Cerkevnič, Tanja Cirkvenič, Ajda Drozg, Miha Eder, Jure Habjanič, Tomaž Hudomalj, Irena Jeretina, Klemen Kenda, Primož Kolman, Blaž Kovačič, Jernej Kovačič, Daša Lamut, Nina Medved, Frane Merela, Boris Mrak, Dušan Petrovič, Tadej Pugelj, Lea Repič, Tone Simončič, Aleš Skalič, Iris Skrt, Matič Stergar, Tomaž Sinigajda, Katjuša Šavc, Goran Tomšič in Jasna Vuradin Popović.

Lektoriranje: Špela Gorup, spela.gorup@rutka.net.

Ustanovitelj, izdajatelj in lastnik Zveza tabornikov Slovenije, Ljubljana, Parmova 33. TABOR sofinancira Ministrstvo za šolstvo, znanost in šport Republike Slovenije.

NASLOV UREDNIŠTVA:

Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana. Telefon 01/30008-20, fax 01/4361-477, e-pošta: tabor@rutka.net, info@zts.org. WWW: <http://www.zts.org>.

Cena posameznega izdoda je 560 SIT, letna naročnina je 4900 SIT, za tujino pa letna naročnina s pripadajočo poštnino.

Transakcijski račun: 02010-0014142372.

Rokopisov in fotografij ne vračamo.

Upoštevamo samo pisne odgovore do 31. januarja za tekoče leto.

Revija izhaja vsak drugi petek v mesecu.

DDV je vračunan v ceno.

Grafična priprava in tisk: Tridesign d.o.o., Ljubljana.

Številka je bila tiskana v nakladi 1800 izvodov.

Poštnina plačana pri pošti 1102 Ljubljana.

Revija Tabor je vpisana v razvid medijev, ki ga vodi Ministrstvo za kulturo RS, pod zaporedno številko 792. ISSN 0492-1127

Naslovnica: Tomaž Sinigajda - SINI.

Letošnja taborjenja je v večini zaznamovalo deževno vreme.

STROKOVNO

31	Astronomija
32	Koktajli
32	Kemija v taborništvu
33	Kosobrinovi pripravi
34-35	Veliki in mali
36	Nasveti vodjem

UVODNIK

Po letu dni

Hitro je minilo leto dni, odkar je urejanje revije prevzela prenovljena ekipa. Lanskega avgusta, ko so se pletli prvi resni načrti povezani s prenovo revije, smo si zadali povsem realne cilje. Ne-katere izmed teh smo uresničili, izpolnitev nekaterih je še v teku. Zaradi bolj ali manj znanih zapletov in sklepov članov starejšinstva se je prenova nenamerno zavlekla za leto dni.

Revijo berete tako tisti močno vpeti v taborniško dogajanje, kakor tudi tisti še komajda vpeti. Tabor je že od nekdaj bil namenjen predvsem vodjem v taborniški organizaciji, torej prvim omenjenim. Največja pozornost ob izboljševanju vsebine v drugi polovici lanskega leta je bila namenjena ravno tem. Želje in načrti pa so povezani z namero, da Tabor prejme vsak tabornik s poravnano članarino. Zato je prenova v tem letu šla tudi v to smer. Dokončno preoblikovanje še sledi.

Verjetno je izboljšave zasledila predvsem tista skupina bralcev, ki Tabora ni le prelistala. Ostalim se prenova ni zdela opazna, kar nas navsezadnje sploh ne čudi. Oblikovna prenova namreč še vedno ni prišla na vrsto. Sploh pa je pri tako širni populaciji zaznavanje sprememb dolgotrajen proces. Današnje delo bo obrodilo sadove v prihodnosti. Medtem pa bo vse tako kot je bilo do sedaj in to bo nekaj povsem samoumevnega. Še vedno boste vsak mesec prejeli Tabor, rutka vam bo vsak dan ponujala spletne informacije, vodstvo ZTS bo se še naprej trudilo organizacijo peljati po izbrani poti ... Upam, da je med vami tistih, katerim je to čisto zares nekaj povsem samoumevnega, zelo malo. Za vsem tem stojijo ljudje. Stoji ogromno truda in dobre volje. Vse skupaj pa povezujejo taborniški zakoni, skavtska metoda in principi. Do takrat pa upam, da ne bodo ob prenovi statuta prevladale bolne ideje, s katerimi bi pljunili (kakor je pred meseci dejal eden izmed Taborovih sogovornikov) ravno na naše bisto in poslanstvo.

Aleš Cipot

ales.cipot@rutka.net

UVODNIK

Jošt Bukovec

red.heretic@email.si

Majhnost

Počutimo se strašno majhne in ogrožene. Majhna je Slovenija, majhna so lepa slovenska mesta, vsak izmed nas je le majhna točka na Zemlji, le majhen podatek v svetu globalizacije. Živimo v majhnih hišah in ne v stanovanjskih blokih s 200 prebivalci, namesto ogromnih restavracij imamo ljubka gostišča in naselje s štirimi hišami ima že zveneče ime vas.

Tudi nekateri rodovi naše Zveze so majhni, štejejo le 30 ali 50 članov, čeprav se lahko nekateri pohvalijo s članstvom, ki nekajkrat presega te številke. Verjetno ravno majhnost predstavlja veliko težavo pri delovanju rodu, predvsem pri številu usposobljenega kadra. Le koliko od, vzemimo 50 članov, je PP-jev ali grč, torej tistih, ki so poklicani za vodenje rodu? Koliko od njih jih je pripravljeno aktivno delati v rodu in nenazadnje, koliko jih je tega sposobno? Več vprašanj kot si postavimo, bolj se številka manjša in dlje kot čakamo, manjša bo in dlje kot sedimo praznih rok, težje bo popraviti nastalo škodo. Vedno je treba stremeti k izboljšanju dela v rodovih, tudi v najboljših časih je potrebno temu posvečati posebno pozornost. Tabornikom, ki bodo nekoč vodili rod, je potrebno zaupati. Ne smemo jim le vsiljevati svojih mnenj in naredb, včasih je bolje, da kaj naredijo po svoji volji. Seveda, njihovo samoiniciativno delo se lahko izkaže za slabo opravljeno, iz tega pa morajo mladi potegniti novo izkušnjo in znanje, ne pa le dejstvo, da jim ni uspelo. Kdaj se zgodi, da premišljena in lepa, a stroga beseda učinkuje bolje kot pa le naštevanje in ponavljanje, katere napake so storili. Osebni pogovor je še vedno primarni način sporazumevanja med ljudmi. Načelnik ali kdorkoli, ki narekuje vodnikom in ostalim mladim članom, kako naj delajo, naj bo prijatelj in avtoriteta. Mogoče se sliši bizarno, a je mogoče. Z mladimi se da vzpostaviti prijateljski odnos, obenem pa jim biti avtoriteta in mentor. Mlad tabornik bo ločil odkrito besedo od v celofan zavitega lepoticenja ali strogosti. Bodimo odkriti do njih, priznajmo tudi svoje napake. Naj se mladi čutijo pomembne za delovanje rodu, saj tudi so. Njim bodo prepuščene vaje rodu, oni bodo vodili rod skozi nevihte in jasno vreme, skozi dobre in slabe čase. Naša vloga je, da jim pomagamo preprečiti nevihte, da jih naučimo, kako se jim ogniti in kako se znajti, ko jih bo enkrat obilil dež.

Jošt Bukovec

"Območne organizacije v taki obliki ne potrebujemo!"

Dolenjska območna organizacija ZTS obsega šest taborniških rodov, ki imajo svoja središča v Novem mestu, Trebnjem, Mirni, Šentjerneju, Straži in Krškem.

Največji rod, rod Gorjanskih tabornikov, prihaja iz Novega mesta in ima okrog 200 članov. Njegovi začetki segajo v petdeseta leta prejšnjega stoletja. Tudi rod Sivih jelš, ki prihaja iz Trebnjega, se lahko pohvali z več kot petdesetletno tradicijo, rod pa je ponovno začel delovati v devetdesetih letih. Trenutno imajo okrog 50 aktivnih članov.

Rod Sivi dim, manjši rod iz Krškega, se je prvič pojavil pred dvajsetimi leti, drugič se je rodil pred enajstimi, ko so ponovno oživili taborniški duh v Krškem. Rod Mirne reke in rod Zelene Krke sta rodova, ki se lahko pohvalita s svojim imenom, saj prvi deluje v zavetju reke Mirne v kraju Mirna, drugi pa v Straži v objemu zelenih gozdov in hladne Krke. Rod Samotni hrast iz Šentjerneja aktivno deluje zadnjih nekaj let, večkrat pa sodeluje tudi z novomeškim rodom.

Območje je eno najmanjših v Sloveniji, saj ima manj rodov le Pomurska območna organizacija, ki obsega tri rodove.

TEMA MESECA

Verjetno je ravno velikost območja kriva za težave, ki se pojavljajo. Težavi ni vodenju in delovanju rodov, kot bi najprej pomislili. Rodovi sodelujejo med seboj, imajo skupne akcije in kontakte, delo je v splošnem dobro. Rodove vodijo sposobni taborniki, ki so s srcem predani naravi in taborništvu. Problem se pojavi pri sodelovanju z Zvezo. Majhni rodovi, ki štejejo 50 ali manj članov, se neprestano borijo za usposobljen kader; kdaj tudi sestavljanje rodove uprave predstavlja težave.

Za formalno delovanje mora območna organizacija Zvezi predstaviti starešino območja in načelnika, posamezne starostne veje morajo imeti svoje predstavnike, po možnosti pa še pomočnika za vzgojo in izobraževanje. Manjši rodovi morajo pri tem žrtvovati nekoga iz rodove uprave, seveda pa je aktivno sodelovanje v upravi rodu in še na območju prevelika zadolžitev za člana nekega rodu - taborništvu je navsezadnje prostovoljna organizacija in težko je pričakovati, da bo član, ki mu je taborništvu poleg zaposlitve hobi, deloval na več nivojih; na rodovem in območnem. Znani so primeri, ko je perspektiven tabornik, ki je dobro delal v rodu, želel svoje sposobnosti dokazati še na območju. Če deluje dobro in zanesljivo, ga opazi Zveza, in tabornik začne aktivno delati še na najvišjem nivoju, na ravni Zveze tabornikov Slovenije. Nesmiselno je zahtevati, da naj nekdo, ki je v svojem rodu na primer vodnik, deluje še na območju in na Zvezi - dela je preprosto preveč in žalostno je, če se tak sposoben tabornik umakne nazaj v svoj rod, območje pa ostane brez para pridnih rok.

Drugi problem se pojavi že pri registraciji rodov. Skupina, ki se želi pred-

staviti kot rod, mora imeti izobražene vodnike, načelnika, starešino. Majhni rodovi se znajdejo pred velikimi ovirami, še posebej, ko gre za finance in kader, vse skupaj pa deluje precej nesporodbevalno za delo v rodu. Če se zgodi, da rod zahteve po izobraženem kadru s strani Zveze vzame kot stalen pritisk, se zgodi, da rodovi začnejo na Zvezo gledati negativno. Imajo jo za nekaj, kar je nad njimi in jim narekuje delo, obenem pa mislijo, da so sami sposobni voditi rod brez kakršnekoli pomoči Zveze. Verjetno bi sami res vodili rod, vprašanje je le, kako kakovostno. Bi bilo delo v rodu brez Zvezinih smernic kvalitetno?

Verjetno bi težave s kadrom in premajhnim številom rodov rešilo ustanavljanje novih rodov na Dolenjskem. Ta rešitev bi se verjetno obnesla le v teoriji, saj je ustanavljanje novih enot zapleten in dolgotrajen proces, vprašanje pa je, kako kvalitetni bi bili ti "prisiljeni" ustanovljeni rodovi. Verjetno bi odnose med nivoji v organizaciji izboljšali že s tem, da bi se rodovi v manjših območnih organizacijah, konkretno v Dolenjski, ustalili. Ustalili v tem pomenu besede, da bi imeli stalno število članov, predvsem pa da kakovost njihovega delovanja ne bi niha-la; tri leta trajajoče obdobje dobrega dela bi moralo biti obdobje desetletnega odličnega delovanja. Verjetno bi se ustaljeni rodovi, taki, ki bi delovali brez večjih težav, lahko začeli ozirati po višjih nivojih.

Brezpredmetno je ugibati, kaj se dogaja v rodovih v manjših območnih organizacijah, posebej na Dolenjskem, o katerem govori članek. Za mnenje smo povprašali predstavnike nekaterih rodov Dolenjske območne organizacije.

Jernej Uhan, načelnik RSJ Trebnje

"Majhnost območja in število rodov v njem je verjetno res problem. Mislim, da bi lahko to rešili s širjenjem rodov prek čet, ne pa prek ustanavljanja novih rodov, saj se s tem pojavijo nove težave, predvsem birokratske.

Strah pred izobraževanjem? Verjetno kdo res vzame kakšen tečaj kot nujno zlo; v smislu "plačam ta tečaj in potem bom lahko delal v rodu". Tak pogled na pridobivanje znanja se mi ne zdi v redu, tečaje bi morali predstaviti iz drugačnega vidika. Sam sem obiskal nekaj tečajev in vem, da poleg taborniškega znanja pridobi tečajnik še mnogo drugega; predvsem sposobnosti, ki mu pridejo prav v življenju, na delovnem mestu, v medsebojnih odnosih. Seveda ne smem pozabiti na zabavo in nova prijateljstva, ki se sklenejo na takih aktivnostih.

Rod Sivih jelš območne organizacije v taki obliki kot je sedaj ne potrebuje. Območje bi bilo seveda dobrodošlo, če bi s kvalitetnim delovanjem povezovalo rodove med seboj in s tem posledično pripeljalo do več izkušenj pri delu in seveda pri več poznanstvih, ki bi le še bolj trdno povezala rodove."

TEMA MESECA

Borut Pelko, načelnik RGT Novo mesto

"Zanimivo je, da območje na neformalni ravni deluje precej dobro, saj rodovi sodelujejo med seboj. Naš rod ima stike s šentjernejskim, včasih smo jih imeli tudi s krškim in ravno pred časom smo organizirali skupen izlet z RSH iz Šentjerneja.

Težave bi verjetno rešilo nekaj dobrih novih rodov, ampak ta misel je iluzija - ustanoviti toliko novih rodov na tako majhnem območju, zagotoviti izobražen kader ... to je skoraj nemogoče. Veliko bolj je važno, da se rodovi na območju utrdijo; da bo njihovo delo dobro v petnajstletnem obdobju, ne pa tri leta dobro in tri leta slabo. Šele ko bodo rodovi v območju živeli in dihal, ko bodo imeli nek ustaljen ritem delovanja, in ne bodo, če malo pretiravam z izrazom, živetarili, šele takrat bo čas za ustanavljanje uspešnega in učinkovitega območja. To se mi res zdi ključnega pomena za boljše sodelovanje med rodovi in tudi med rodovi in Zvezo."

Robert Dvoršek, starešina RSD Krško

"Zdi se mi, da je smisel območja šele takrat, ko bodo rodovi imeli kaj od njega. Naš rod do sedaj ni imel z območno organizacijo nobenih stikov in je v taki obliki ne potrebujemo.

Zdi se mi pretirano, da Zveza pritiska na majhne rodove z zahtevami, kot je na primer 30 članov, ki predstavljajo rod. Taka omejevanja le zbijajo moralno majhnim rodovom, to bi bilo treba nekako urediti. Strinjam se, da je prav, da Zveza od rodov to zahteva, paziti pa je treba, da ne pretirava, saj je vse odvisno od nje. Zdi se mi, da je nesmiselno ustanavljati nove rodove na območju, strinjam pa se, da je potrebno obstoječe utrditi, po možnosti pa širiti po okolici prek čet, saj ustanavljanje le-teh predstavlja manjše težave kot pa nastanek novega rodu."

Podatki iz leta 2001 in trditve Zveze glede registracije rodov kažejo na zaplete. Ob vpogledu v poročilo o registraciji, ki je bilo napisano junija 2001 in je dostopno vsem na naslovu http://info.rutka.net/docs/staresinstvo2-2001/registracija_rodov.pdf, zasledimo naslednje besede: " ... *lansko leto je bilo registriranih 62 rodov, letos jih je v tem trenutku 52. Število registriranih enot je torej precej manjše od lanskega in s tem nikakor ne moremo biti zadovoljni. V naslednjih letih si bo treba še močno prizadevati in motivirati enote, da bodo izpolnjevale postavljene zahteve, kriterijev pa ne bistveno zaostrovali ...*"

Vidimo lahko, da si Zveza ne zatiske oči pred težavami, ampak razumno prizna pomankljivosti. ZTS se zaveda, da s kriteriji za registracijo na rodove izvaja pritisk, ve pa, da jih ne sme pretirano zaostrovali. Še vedno pa iz te besedne zveze žari glagol zaostrovali. Torej, kriterije za registracijo je potrebno

	Dolenjska OO		Celotna zveza	
1997	5/3	(60%)	93/78	(83%)
1998	5/4	(80%)	93/61	(65%)
1999	5/4	(80%)	94/62	(65%)
2000	5/4	(80%)	94/62	(65%)
2001	6/4	(66%)	91/52	(57%)
2002	6/3	(50%)		
2003	6/3	(50%)		
2004	6/2	(33%)		

Tabela z deležem registriranih enot v Dolenjski območni organizaciji in v ZTS od leta 1997 do leta 2004, oziroma do sezone 2004/2005.

Tabela 1.

zaostrovati, ne pa bistveno?

Kot kaže, je odstotek registriranih rodov stvar, vredna obravnave. Če si pogledamo odstotek registriranih rodov do junija 2001, je ta le 57 % oziroma le 52 od skupno 91 enot.

Glej tabelo 1.

V času počitnic, ki je ravnokar minil, je težko navezati kontakt z nekaterimi ljudmi. Verjetno je to tudi vzrok, da nam do izdaje te številke ni uspelo dobiti izjav nekaterih oseb, ki igrajo ključne vloge v omenjeni temi. To so starešina in načelnik OO ZTS Dolenjska, načelnik ZTS in drugi, ki bi lahko povedali mnenje. Za pomanjkljivosti se opravičujemo.

	2001/2002			2002/2003			2003/2004			2004/2005		
Rod	Č	I	O	Č	I	O	Č	I	O	Č	I	O
RSD	35	35	0	35	35	86	50	52	53	0	0	12
RGT	186	188	181	153	153	145	165	165	164	186	186	186
RSJ	61	61	58	45	0	50	43	43	49	40	39	42

Legenda tabele:

Č - plačanih članarin

I - izdanih izkaznic

O - število članov, ugotovljeno na obisku

Razvidno je, da je delež registriranih rodov bil ustaljen neke do leta 2002, nakar je začel padati in je z najvišje stopnje, 88%, padel na nezavidljivih 33%. Odstotek registriranih rodov na Dolenjskem je večji od Zvezinega, kar je pohvalno, še vedno pa je treba imeti v mislih, da so pri tako majhnem območju to samo trije oziroma štirje rodovi. Kako je z odstotkom registriranih rodov v Zvezi v zadnjih letih, nam do zaključka redakcije ni uspelo izvedeti.

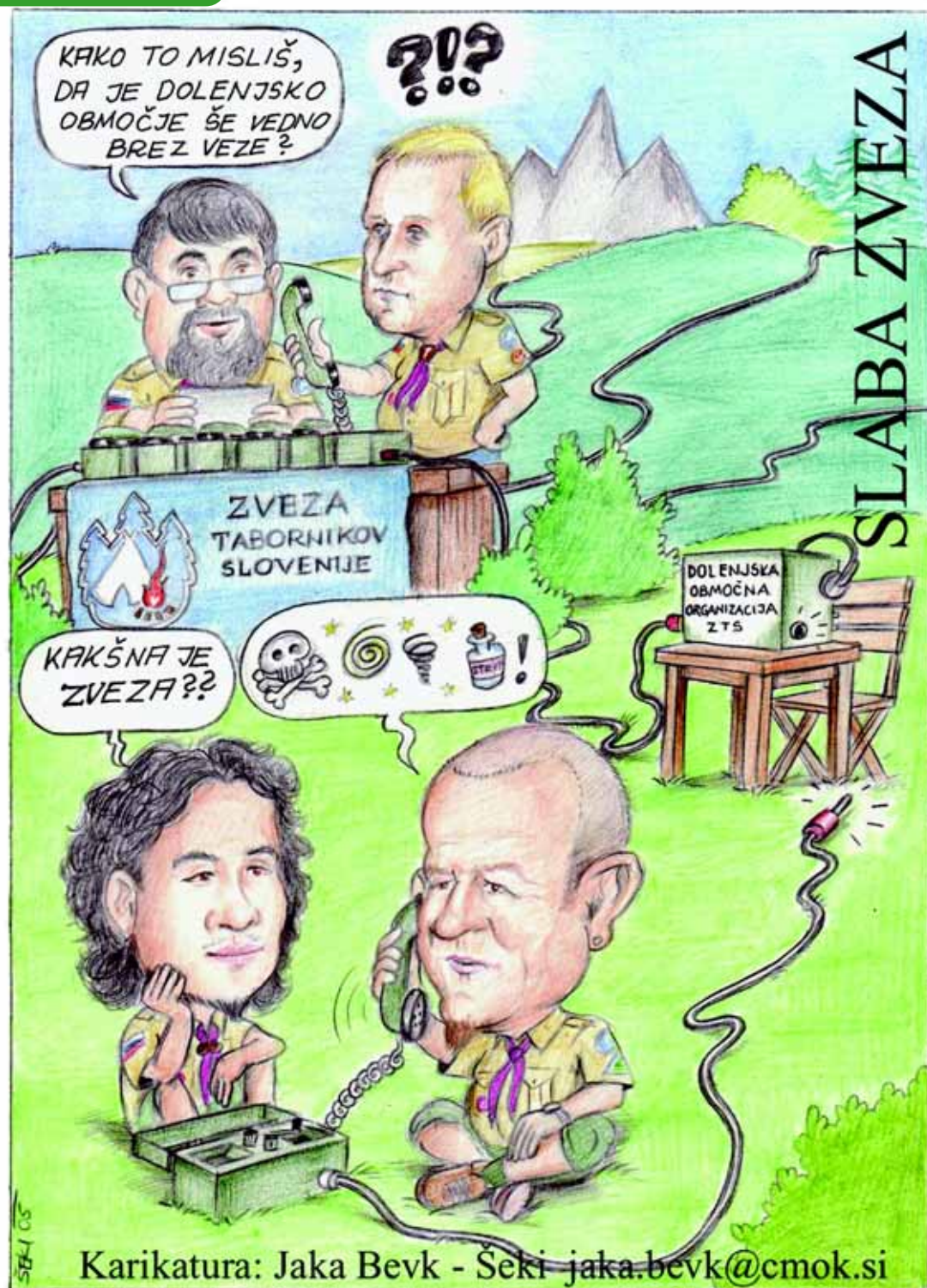
Kot zanimivost velja omeniti, da sta bila trebanjski in novomeški rod registrirana prav v vseh omenjenih letih, medtem ko šentjernejski rod ni registriral svojega delovanja niti enkrat. Žal nam njihovega mnenja ni uspelo pridobiti.

Poenostavljeno rečeno tabela prikazuje število članov v rodovih v štiriletnem obdobju. Za primerjavo so zraven vpisani še podatki o plačanih članarinah, izdanih taborniških iz-

kaznicah in številu članov, ki je bilo ugotovljeno na obisku v posameznih rodovih. Podatki so za rod Sivi dim, rod Gorjanskih tabornikov in rod Sivih jelš, saj nam je pisarna ZTS posredovala vse podatke le za te rodove.

Najlažje bi bilo, če bi lahko za konec napisal recept, kako rešiti določene težave. Tega seveda ni mogoče. So pa mnenja predstavnikov nekaterih dolenjskih rodov in nekatere besede dovolj za razmislek. Ne le o tem, kako naprej na Dolenjskem, ampak tudi v drugih pokrajinah, še posebej manjših. Rokavica je vržena.

KARIKATURA

Rodov posvet

Odskočna deska za delo rodu

Ob začetku šolskega leta je čas, ko je v rodovih potrebno ponovno "zagnati motorje". Rodovi posveti so najbolj pogosta oblika, ki jo rodovi izberejo kot odskočno desko za načrtno, usklajeno in učinkovito delo v naslednjem letu.

Rodove posvete rodovi organizirajo predvsem z namenom načrtovanja rodovih aktivnosti v prihajajočem taborniškem letu. Na posvetu sodelujejo člani rodove uprave in načelniki družin in klubov, pri manjših rodovih pa še vodniki. Ponavadi so to vikend posveti v kakšni taboriški, planinski ali lovski koči, kjer se udeleženci lahko osredotočijo na cilje posveta. Vsebinska posveta je večinoma vezana na načrtovanje, seveda pa ob tem ne moremo mimo vrednotenja preteklega dela. Posvet predstavlja tudi priložnost za motivacijo in kadrovanje novih članov za funkcije v rodu. In na kaj na posvetu nikakor ne bi smeli pozabiti? V nadaljevanju bom predstavil nekaj pomembnih elementov, ki so pomembni za učinkovit rodov posvet.

Vrednotenje

Osnova za načrtovanje je seveda vrednotenje. Kaj smo izpeljali v preteklem letu, še posebej pa kako bodo delovali, da v prihodnjem letu ne bomo ponavljali istih napak. Pri vrednotenju je pomembno, da se odločimo, kaj želimo ovrednotiti in kako bomo to napravili, da bodo spoznanja čim bolj oprijemljiva, razumljiva in koristna za nadaljnje delo.

Pričakovanja, cilji, vsebina

Pričakovanja oz. pogled v prihodnost je večinoma vezan na dvig kvalitete in boljše organizacijo akcij v rodu. Iz vrednotenja dela rodov se v splošnem vidi, da je najbolj pogost problem nezanimivost akcij ter nepripravljenost izvajalcev (improvizacija). Vzroke vodstvo išče večinoma v motivaciji vodnikov za delo (s tem je povezano pomanjkanje vodovih in družinskih akcij), slabi organizaciji (dogovor o izvedbi zastavljenih nalog) in družbenih trendih (kot so splošno pomanjkanje časa, upad zanimanja za taborništvo predvsem pri MČ in neaktualnost pri PP).

Poleg tega je pomembno zavedanje, da rod za boljše načrtovanje in organizacijo najprej potrebuje človeške vire;

in to takšne, ki so zainteresirani (motivirani), usposobljeni, ustrezno vodeni in primerno nagrajeni. Cilj delovanja rodu pa ne more biti izvajanje akcij samo po sebi. Akcije so namreč le ena izmed oblik vzgoje mladih in še to samo svojih članov. Na seznamu ciljev bi se morale pojaviti tudi vključenost (ne samo članstvo) čim večjega števila mladih v okolju, v katerem deluje rod, ter njihova aktivna vloga na različnih področjih, npr. vzpodbujanje k miru, mednarodno sodelovanje ali skrb za naravo.

Učinkovitost

In še nekaj besed o učinkovitosti posveta. Za celovit dogovor je pomembno, da na posvetu sodelujejo vsi, ki kakorkoli vplivajo na delovanje rodu. Okvirno število sodelujočih naj bo okoli 20, kar omogoča učinkovito delo kot celota, lahko pa se za posamezna tematska področja (ali po funkciji) razdelite tudi v majhne skupine. Tako bo učinkovitost še večja. Kar je izrečeno, se hitro tudi pozabi, tako da poskrbite za zapisovanje dobrih idej, pomembnih dejavnikov ali odločitev, ki jih boste sprejeli. Ustvarite ustvarjalno vzdušje, da bo posvet nabit z novostmi in energijo, ki bodo še dodatno motivirale udeležence za uresničevanje dogovorjenih nalog.

In za konec še sklepna misel: rodov posvet je lahko odskočna deska, seveda pa moramo za dober rezultat znati tudi dobro plavati.

Za načrtno in učinkovito vrednotenje in delovanje rodov je skupina v ZTS razvila metodologijo vrednotenja, ki temelji na kvantitativnih podatkih in kvalitativni oceni stanja v rodu. Metodologija je na voljo vsem rodovom; več informacij oz. delovno gradivo lahko dobite na elektronskem naslovu pugy@rutka.net.

Angleški skavti

V avgustu so angleški skavti iz Berkshireja blizu Londona opravljali aktivnosti svoje različice Eksplorer belta, skozi katero so spoznavali življenje in navade Slovencev. Deževnega popoldneva sta se dve skupini oglasili tudi v Gozdni šoli. Prvo skupino sta sestavljala Kevin in Alex, ki sta doma voditelja, drugo pa Bruce, Tim, Dean in Jess, ki je skavtinja na zahodni obali Avstralije. Njihova starost se je gibala med 16 in 20 letom. Ker jih dež ni prav nič motil, smo se skupaj odpravili po mokrem Bohinju. Zvečer, potem ko so mi dali poskusiti, kar so skuhali kot tipično slovensko jed (krompir s skuto), pa je nastal naslednji pogovor.

Začnimo z neobičajnimi vprašanji. Ali ste pozabili doma kakšno opremo, ki jo sedaj pogrešate?

Niti ne. Vse kar potrebujemo, imamo s seboj, saj veš: bodi pripravljen.

Povejte mi na kratko kaj počnete tedni v Sloveniji, kakšne naloge imate?

Gre za osvajanje Eksplorer Belta, pri katerem ima vsaka skupina en glavni projekt in 10 dodatnih ciljev, vsi pa imajo namen spoznati življenje v Sloveniji. Kevin in Alex spoznavata spremembe, ki so nastale v zadnjih 60 letih po 2. sv. vojni in sedaj po vstopu Slovenije v Evropsko unijo, hkrati pa spoznavata, kakšne spomenike in znamenja stojijo po deželi in o pomenu sprašujeta prebivalstvo.

Bruce: Opazili smo, da je zelo veliko religioznih znamenj. Naša skupina raziskuje spremembe na področju turizma po vstopu Slovenije v EU.

In kakšne so dodatne aktivnosti, kako ste se jih domislili takih?

Nekaj aktivnosti smo izbrali pred odhodom, nekaj pa šele na letalu ob prihodu. Dodatni cilji so različni. Jutri gremo na Blejski otok pozvoniti z zvo-

nom želja, cilji so tudi vožnja s traktorjem, fotografiranje z britansko zastavo na mejnih prehodih z vsemi državami, na katerime meji Slovenija, obiskati Postojnsko jamo ... Seznam aktivnosti so pripravili organizatorji, lani so med pripravami tudi obiskali tukajšnje kraje.

In kako ste se odločili, kaj vas je privabilo k odpravi v Slovenijo.

Jess: Mene je povabil Tim, ki je moj bratranec, in kako bi mogla zavrniti tako povabilo.

Bruce: Jaz sem našel razpis preko interneta.

Kevin: Sodelovanje na odpravi je eden od pogojev za pridobitev preizkušnje Kraljičino priznanje (The Queen's Scout Award).

Alex: V nabiralnik sem dobil letak, ki je vabil v Slovenijo za 120 funtov. Ker še nikoli nisem slišal za Slovenijo in ker sem na letaku videl prečudovito pokrajino, sem se odločil.

Samo 120 funtov?

Alex: No izkazalo se je, da je ta cena samo za vodje. Vsak od nas je vplačal za letalom vred okoli 500 funtov, to je okoli 170.000 SIT.

To je kar precej. Ste zbirali sredstva ali privarčevali?

Alex: Jaz osebno sem delal nadure, sem že redno zaposlen.

Bruce: Poiskal sem si popoldansko delo, saj še nisem zaključil šolanja.

Pred pogovorom ste mi skuhali eno izmed 'tipičnih' slovenskih jedi. Ali ste imeli kako zanimivo izkušnjo z jedmi odkar ste tu?

Jess: Ja, zadnjič, ko smo šli prenočevat v nek penzion, smo v solatnem baru vzeli neko zeljnato solato s čudnim zelenim prelivom.

To bi moralo biti bučno olje, vam ni bilo všeč?

Jess: No, recimo temu zanimiva izkušnja, slabo ni bilo.

Katera jed pa je bila po vašem najboljša?

Golaž. Golaž in cmoki iz kruha.

Večer smo nato nadaljevali z opazovanjem zaključka tečaja za vodje. Všeč jim je bilo, da je taborniško izobraževanje vodij pri nas toliko bolj razgibano, pisano in zanimivo kot v Angliji. Naslednjega dne so se po deževni noči poslovili in odpravili na Bled osvojiti naslednji cilj.

Katarina
katarina@trobentica.net

KOLUMNA

Ah, ta mladina

Ko se s prijatelji dobimo na klepetu, beseda velikokrat nanesse na temo "ah, ta mladina". Potihem se vedno vprašam, ali nismo morda že mi tako stari, da si ta mladina misli "ah, ti ta stari", saj se tema ponavlja že desetletja in se na koncu ponavadi izkaže, da gre pač samo za še eno generacijo z nekaj svojimi posebnostmi.

Pred kratkim je na obisk prišla moja sedemletna nečakinja. Nekje med igranjem spomina in gledanjem televizije je od nekod privlekla mobilitel. Njena Nokia je še boljša in modernejša od moje! Izgleda, da je zanjo imeti svoj prenosni telefon že pri sedmih nekaj najbolj naravnega na svetu, samo ena od mnogih igrac, s katerimi si zapolnjuje svoj čas, svoj tako dolgočasni čas - vse prevečkrat uporablja tudi besedo dolgčas. Pri sedmih letih!

Ob vsem tem me misli ponesejo h golemu preživetju. No, morda ne tako golemu, vsekakor pa takem, za katerega ne potrebuješ najnovejše tehnologije. Misli me ponesejo v naravo, na izlet, mogoče na tak izlet, kjer se izgubiš, dežuje in ti puščajo gozdarji. Ali otrok, ki ima mobilitel pri sedmih, ve, kaj narediti v taki in podobnih situacijah? Ni težko najti odgovora, da zavrtiš očkovo številko in te pride iskat ali pa ti vsaj da navodila. Prav tako otroci poznajo tudi 112 in 113. Ampak - kaj bo pa takrat, ko bo brez? Ko bo šla baterija, ko bo telefon padel na tla in se pokvaril ali pa se bo pokvaril kar tako, saj so mobiteli potrošni - naj še dodam okolju zelo škodljivi - material. Bo takrat vedel, kako iz zagate?

V takem trenutku sem ponosna na tabornike, ki so me naučili preživetja v naravi, s katerimi sem videla mnogo lepih krajev in se nemalokrat znašla v situaciji, ki mi je ne zavidala nihče, ki udobno sedi v kavču. Vendar ta, ki nikoli ne doživi naliva, šotorke namesto strehe, latrine in hrustljavih pečenih kobilic, nikoli ne bo vedel, kakšno razkošje je preprosta čista WC školjka, streha nad glavo, centralno gretje in kosilo, ki se magično pojavi na mizi v soboto ob 14:54.

Bojim se, da novodobna mladina ne bo nikoli cenila teh preprostih reči, saj jih iz perspektive mobitelov za vsak žep ne moreš nikoli videti v pravi luči. Želeli bodo samo več in več razkošja, dokler se naša uboga Zemlja ne bo utopila v desetih milijardah požrešnih osebkov *Homo sapiens*.

Zato upam, da bodo taborniki v svojem bistvu ostali, kakršni so, in mladini dali to, kar so dali meni - spoštovanje Zemlje, zadovoljstvo v majhnih, pa vendar ne tako samoumevnih rečeh, kot so avgustovska nevihta, zvezdnato nebo ali pa modrinček na cvetku.

Cerkev z zvonom želja na blejskem otoku. Foto: Blaž Verbič.

Ali misliš, naj ZTS vztraja pri tradicionalnem načinu vzgoje ali naj se skušamo približati veliki večini današnje mladine in se modernizirati?

Vse bolj pogosto je govora o načinu vzgoje v ZTS. Je naš način vzgoje mladih sploh pravilen, dovolj moderen, da se lahko prilagaja in gre v korak s časom? Mnogo vprašanj je prisotnih! Ne dolgo nazaj je v reviji Ona (prilogi Slovenskih novic in Dela) izšel zanimiv članek, ki je izpostavil trenutno stanje današnje mladine. Vse več mladine in otrok je osamljenih, obremenjenih s prihodnostjo in lastno uspešnostjo, vse bolj postajajo "pomehkuženi" in odvisni od modernih sredstev. Niso jim znana osnovna pravila lepega obnašanja in skoraj nič ne znajo ceniti. Le kaj jim torej lahko ponudimo mi? Vsi taborniki vemo (oz. bi naj vedeli), da naš način vzgoje temelji na načelih skavtizma in na načinih, kako le-ta načela izvesti (torej metodah), torej temelji na neki tradiciji. Baden - Powell je dejal oz. napisal: "V tem je torej najpomembnejši smoter v skavtskem šolanju - izobraževati; ne inštruirati - pa-

zite - ampak izobraževati, to je vzpodbuditi fanta, da se uči zase, iz svoje lastne želje, in sicer stvari, ki bodo oblikovale njegov značaj." (**Pripomočki za skavtske vodje**; Robert Baden - Powell, London, n.d. 1919, str. 43) Torej vse lepo in prav. Zares lepo napisano. Ampak družba, v kateri živimo, se hitro spreminja. Vse hitrejši je razvoj tehnologije in komunikacijskih sredstev, ki spreminjajo način in značaj dela. Globalizacija prinaša povsem nov življenjski slog, drugačne potrebe in želje, ki jih bo zelo težko zadovoljiti. Zaradi hitrega napredka tehnologije bodo potrebna nova znanja, prilagajanje okolju in mobilnost. Mladost tudi ni več toliko odvisna od preteklosti in ni namenjena prenašanju tradicij. Kako bomo torej našli svoj prostor v mozaiku mladih? Je modernizacija potrebna ali ne? Morda se pravilen odgovor na to vprašanje skriva prav v naslednji anketi!

Gregor Traven - Travca, RaR Ljubljana, 20 let

Jaz sem za to, da se še vedno ohranjajo elementi tradicionalne vzgoje, saj sem odločno proti modernizaciji. S tem bi tabornišтво izgubilo svoj prvotni namen. Sem mnenja, da vzrok upadanja članstva v ZTS ni v zastarelosti programa, ampak je problem neizvajanje ali pa napačen način izvajanja le-tega.

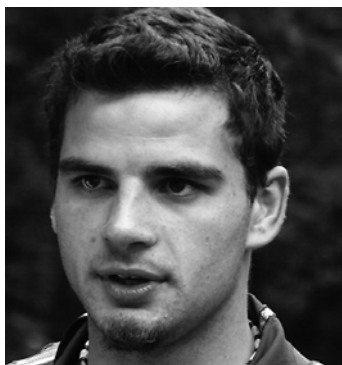
Dejan Vončina - Toni, RŽŽ Žiri, 17 let

Nisem za modernizacijo. Pravi način je način vzgoje s taborjenji, hajki, bivakiranjem ... Žal pa nove generacije vodnikov vedno manj stremijo k izvajanju tradicionalnega načina vzgoje (ker se jim pač ne da). Morali bi se vrniti nazaj k temeljnemu načelom skavtizma.

Vindi, XI SNOUB Maribor, 32 let

Vzgoja v ZTS ni tradicionalna. Se razlikuje po izbiri metod, znanje v bistvu ne prodajaš, ampak ga ponujaš. Iz človeka skušaš potegniti njegovo znanje. Skavtska metoda ni zastarela, saj izhaja iz človeka samega. Če bi se kaj moralo prilagajati, bi se moral prilagajati program sam.

Luka Snoj - Bine, RaR Ljubljana, 18 let

Vsekakor so potrebne neke spremembe, saj članstvo v ZTS močno upada. Ali je modernizacija prava rešitev? Do neke mere verjetno je. Skrbi me le, da bomo prekmalu na tisti točki, ko bo modernizacija uničila tisto stvar, ki nas dela posebne in edinstvene.

Kaja Stefani Pendarova, RKV Postojna, 18 let

Trenutno še ni potrebe po modernizaciji. Čez čas pa bo to nujno potrebno, da ne bomo kmalu kot Amiši!

Hugo, RJZ Velenje, 23 let

Modernizacija je potrebna v pravih meri in potrebno se bo tudi prilagajati. Treba je težiti k prvobitni obliki taborništva, ampak pri tem ne smemo z glavo skozi zid, ker se nam bo slej ko prej kaj zgodilo.

Mihaela Rubeša, SIH Zagreb, 18 let

Pri nas je tradicija zelo pomembna. In tudi meni je pomembna. Mislim, da bi skavti izgubili svoj pomen, če bi jih skušali približati današnji mladini. Za skavta je potrebno tisto "nekaj" v človeku. Samo posebni ljudje lahko to postanejo in ostanejo.

Jernej Remše - Jero, RSV Ljubljana, 18 let

Mislim, da bi morali ostati pri skavtski metodi. Se je pa deloma vsekakor potrebno modernizirati. Pomembna je tudi profesionalizacija vodstva. Po mojem mnenju članstvo ne upada zaradi načina vzgoje, ampak zaradi tega, ker nas tabornike enostavno ne jemljejo dovolj resno. Premajhna je tudi naša prepoznavnost. Slaba pa je tudi informiranost ljudi, saj ne vedo točno, kdo smo mi in kaj vse počnemo. Človeka namreč vzgajamo v celoti.

Vesna Boštjančič, RSR Ilirska Bistrica, 22 let

Sama načela in zakoni niso slabo postavljeni. Učijo dobro in koristno. Potrebno jih je le prilagoditi sodobnemu življenju in jih predstaviti na atraktiven način.

Tomi Tomšič, ZSKSS, 23 let

Proti modernizaciji v določeni meri nimam nič, dokler nam pomaga bolj kvalitetno izvajati naš program. Današnja mladina in svet, v katerem živimo, se počasi spreminjata. S tem v mislih bomo morali prenavljati tudi naše programske vsebine. Uporaba Morsejeve abecede se dandanes res ne zdi več tako uporabna, medtem ko kljub vsej modernizaciji aktivno preživljanje prostega časa v naravi postaja pravi hit. Orientacija in ročne spretnosti pa tako vedno pridejo prav. Da tega, da današnja mladina postaja vedno bolj "pomehkužena" in nesamostojna, niti ne omenjam. Mislim, da bo odgovor na ta problem vedno v skavtski metodi, ne glede na stopnjo modernizacije okolja, v katerem bomo živeli.

TABORNIŠKE NOVICE

Čistilna akcija Šmarne gore

Šmarna gora bo jeseni zopet židane volje!

Zakaj? Ker jo bomo taborniki očistili. Letos pa bo pod Šmarno goro še posebej veselo. Poleg čiščenja poti, ki vodijo na najvišji ljubljanski osamelec, boste deležni še zabavno-kulturno-športnega programa, ki se bo odvijal na zbirnem mestu v Tacnu po opravljenem delu. Do siteda se bomo najedli palačink, poslušali rock skupino Tacenski mudeli in se pomerili v športnih aktivnostih. Res bo zabavno!

Kdaj? 8. oktobra ob 9.00 v Tacnu pri Ljubljani (sledi smerokazom). Program se bo zaključil ob 15.00.

Kaj potrebujemo? Dobro obutev, 350 SIT za našitek, pa se kakšen tolar za palačinke. **Vabljeni!!**

Rašiški rod

Odgovor na mnenje Iztoka Utenkarja - Čipsa v prejšnji št. Tabora (str. 23)

V prejšnji številki Tabora sem prebral trditve Iztoka Utenkarja - Čipsa, da programske komisije v ZTS delajo slabo in na to direktno trditve se moram odzvati. Ta trditve se mi zdi popolna žalitev tako mene, kot pa tudi vseh tabornikov, ki so v teh dveh letih namenili svoj prosti čas in svoje znanje v delovanje programskih komisij. Taka trditve lahko pride samo od ljudi, ki nimajo niti najmanjše želje po informiranosti in nimajo niti toliko volje, da bi se pozanimali, preden grejo v javnost prodajati "smeti"! Take izjave lahko podajajo samo ljudje, ki mislijo, da posedujejo vse vesoljno znanje in da samo njihova beseda velja.

Vsak posameznik in posameznica, ki je pripomogel k izpeljavi naslednjih aktivnosti programskih komisij, je v mojih očeh zmagovalac. Med vsemi velikimi in malimi zmagami v minulemu letu velja omeniti naslednje največje: izvedba ROT-a 2004, aktivno sodelovanje pri pripravi in izvedbi NaBoja 2004, oblikovanje splošnih vzgojnih ciljev, priprava predloga starostnih vej, dan programskih komisij DankO 2005, seminar za taborna vodstva, sodniški seminar, republiški mnogoboj, PePe pas 2005.

So te zmagе odraz slabega dela programskih komisij? So se aktivnosti izvedle same od sebe? NE!!!

Za temi zmagami stojijo tako prostovoljci in prostovoljke, ki so namenili svoje znanje in svoj prosti čas, kot tudi strokovna služba ZTS. Vsem njim se še enkrat zahvaljujem za njihov prispevek.

Matjaž Jesenšek - Jess, načelnik Komisije za taborniški program

Lokostrelski tečaj

Bolj ali manj izkušeni lokostrelci smo se zbrali v Gozdni šoli, kjer so nam v tednu dni pokazali vse male trike lokostrelstva. Med predavanji smo izvedeli metodologijo učenja, kakšno naj bi sploh izgledalo "pravilno" streljanje, osnove o opremljenosti, ... Popoldneve smo preživljali v Bohinjskem jezeru ali ob njem, večere pa smo si krajšali s pesmimi ob tabornem ognju in priljubljeno igro mafija. Napravili smo si tudi fluflu puščice in se poskusili v streljanju v balone. Kljub izredni nepredvidljivosti leta puščic je nekaj junakov zadelo svoj balon (na voljo smo imeli 6 puščic), zmagovalac Primož pa je zadel kar dva. Predzadnji dan so nas čakali še preizkusni testi in zagovori, popoldne pa Archatlon. To je disciplina, ki vsebuje tek in streljanje (člani tako odtečejo 4 x 900m=3600m, 2x odstreljajo stoje in 2x kleče). Dan smo

zaključili z nepozabnim večerom, ki se je vlekel globoko v noč. Zjutraj smo se poslovili in vsak od nas je s seboj poleg neizmernega zadovoljstva odvel še misel, da je konec. No, pa saj se še kje vidimo. Vam pa predlagam, da se udeležite tega tečaja, saj je lokostrelstvo zakon. Sicer pa se vidimo na Zlati puščici oktobra.

Mojca Galun - Zaga

Razpis državnega mnogoboja Zveze tabornikov Slovenije za vse starostne kategorije (prvi del)

Zveza tabornikov Slovenije razpisuje državni mnogoboj za leto 2006. Tekmovanje bo potekalo **od petka, 16. junija, do nedelje, 18. junija 2006**. Kraj tekmovanja bo določen naknadno v drugem delu razpisa.

TEKMOVALCI IN TEKMOVALNE STAROSTNE SKUPINE:

Na državnem mnogoboju lahko v konkurenci tekmujejo ekipe, ki so se na območnih mnogobojih uvrstile na prva tri mesta v svoji starostni skupini.

Starostne skupine so naslednje:

- o medvedki in čebelice I (rojeni leta 1999 ali 2000),
- o medvedki in čebelice II (rojeni leta 1997 ali 1998),
- o medvedki in čebelice III (rojeni leta 1996),
- o gozdovniki in gozdnice IV (rojeni med 1993 in 1995),
- o gozdovniki in gozdnice V (rojeni leta 1991 ali 1992),
- o popotnice in popotniki VI (rojeni med 1986 in 1990),
- o grče VII (rojeni med 1979 in 1985),
- o grče VIII (rojeni 1978 in prej).

Pri določanju starostnih skupin se starost računa po koledarskem letu (starost večine članov voda).

Pri razpisu so upoštevane že spremembe pri starostnih vejah:

- o murni (M) - mlajši od 6 let,
- o medvedki in čebelice (MC) - od 6. do vključno 10. leta,
- o gozdovniki in gozdnice (GG) - od 11. do vključno 15. leta,
- o popotniki in popotnice (PP) - od 16. do vključno 20. leta,
- o (mlajše grče) - od 21. do vključno 27. leta
- o grče - starejši od 27 let.

Prenovljena pravila mnogoboja, ki bodo vsebovala prilagoditve glede na starost in druge popravke oz. spremembe, bodo posredovana v rodove do konca letošnjega leta. Ostale informacije bodo objavljene v drugem delu razpisa, predvidoma v začetku leta 2006.

ROT

Lepo vabljeni na ROT, ki bo od 23. do 25. septembra potekal na Cerkljanskem. Prijave in dodatne informacije najdete na <http://rot.rutka.net>.

Bubi
bubi@rutka.net

PRISPEVKI

Prispevke za Tabor zbiramo na naslovu tabor@rutka.net. Rok oddaje člankov za oktobrsko številko je 23. september.

Uredništvo

Podelitev znanj, večšin in nagrad za najboljše ekipe v tekmovanjih v času tabora.

Taborniki uživamo na taboru!

Letos smo taborniki rodu Gorjanskih tabornikov že šest-najstič zapored taborili v Želebeju ob Kolpi. Na taboru nas je bilo zelo veliko, kar 96. Imeli smo se lepo, le vreme nam je nekaj dni nagajalo brez usmiljenja! Pester program je pritegnil taboreče, saj smo preko dejavnosti spoznavali življenje Indijancev, Vikingov in starih Grkov. Seveda pa brez tradicionalnih taborniških aktivnosti seveda ni šlo.

Taborečim so bilo po anketi sodeč najbolj všeč igre Svetovni popotnik, Grška komedija, Strateška igra in Kuhanje v naravi.

Naš tabor, ki je potekal med 9. in 17. julijem, je navdušil prav vse in odločili smo se, da se prihodnje leto zopet vidimo!

David Dobravc, propagandist rodu

Taborjenje po šoštanjsko!

V objemu gozdov zelene Jelovice in v neposredni bližini reke Save smo taborniki rodu Pusti grad Šoštanj preživeli letošnje taborjenje! V Kajuhovem taboru v Ribnem pri Bledu se nas je okoli 120 taborečih vseh starosti kljub malce muhastemu vremenu imenitno zabavalo. Zelo dobro pripravljen

Foto: Špac.

Foto: Vid Novak.

program za vse starostne skupine nam je omogočil osvojitve veliko taborniških znanj in poskrbel za zabavo pravo! Kako se na našem taboru dobro je, priča dejstvo, da se mi še zdaj, ko je taborjenja že davno konec, zacedijo slinice ob misli na odlično kuhinjo naše najboljše kuharice Marjane ☺!

Večeri ob tabornem ognju so zopet bili tisti pravi. Tako so animatorji pripravili zares odlične večere (Ribnosong, miss Ribno, krst ob reki Savi, vodniški večer, ...), ki so poželi val navdušenja in salve smeha med gledalci.

V sklopu taborjenja je potekala tudi dobro pripravljena vodniška šola. Tako so "novopečeni" vodniki pridobili veliko teoretičnega znanja in tudi veliko praktičnih izkušenj za delo z najmlajšimi v svojem rodu! Vodniška šola Ribno 2005 je res bila odlična in nepozabna. Hvala ti Vid, vam tečajnikom in vsem predavateljem. Brez vas nikoli ne bi bilo tako, kot je bilo ☺!

Ob koncu pa le še spomin na naj popevko letošnjega taborjenja. "Najlepše je zaspati na straži, ko nad tabo gori milijarda luči ... ☺"

SiNi, sini@rutka.net

Foto: SiNi.

Nočna straža naredi svoje. Foto: Mirko Vodovnik.

Taborjenje RSK

Letošnje taborjenje je bilo za rod Severni kurir zelo premolno, saj smo prvič po 20 letih taborili na drugem tabornem prostoru. Ker pa smo bolj lene narave, si nismo dajali veliko opravka z iskanjem novega prostora, temveč smo se preselili le čez našo reko Krko. Z novo lokacijo smo zelo zadovoljni, le lesa za ogenj ni bilo, zato smo se po drva odpravljali čez reko. Taborjenje je trajalo od 19. do 31. julija. Vreme nam je dokaj služilo, saj smo se izognili močnemu deževju v začetku julija, vendar pa je bila vročina včasih neznosna (kar 4 dni je temperatura znašala 39°C).

Vsi se strinjamo, da bi bil lahko tabor boljši v vseh pogledih (število udeležencev, organizacija ...) vendar smo se kljub vsemu zabavali in pridobili nekaj novih taborniških izkušenj in prijateljev.

Katjuša Šavc

Rdeča nit taborjenja je bil EGIPT. Za temo so se odločili, ker taborijo ob reki "Nil". Dogajanje na taborjenju je vsak dan popestrila kakšna od vstalih mumij, pripravljali so si razne igre in improvizirali nadaljevanke o Esmeraldi v Egiptu. Pozabili pa seveda niso na loke, kopja ... in izvedli veliki egipčanski dan. Po besedah Aleša Korošca so nad novim tabornim prostorom navdušeni, delujejo zelo timsko in kljub malemu številu taborečih (40) uživajo.

Sergeja

Čez vodo po drva. Foto: Mirko Vodovnik.

Poletje ob Krki

Sergeja
sergy@rutka.net

Ob Krki je bil letos za mnoge tabornike iz različnih koncev Slovenije raj, kjer so zabeležili v svoj spomin nekaj adrenalina, nepozabnih dogodivščin... skratka uživali do konca.

DOMŽALE - Rod, ki se mu dogaja

RST-jevci iz Domžal so letos taborili v Stavči vasi pri Žužemberku. Prostor so že s 1. 7. 2005 naselili njihovi krajanji iz društva Lipa, potem pa v deževnem obdobju nabirali izkušnje njihovi MČ-ji, takoj za njimi pa je akcijo naredilo 48 GG-jev, ki jih je za delo motiviralo 19 PP-jev in grč, da so skupaj preživeli 10 nepozabnih dni.

Rdečo nit tabora so skovali že na tematskem vikendu pred taborom. Urnik je bil tako pester in ves čas se jim je dogajalo - saj so bili kmetje. Na omenjeno temo so poleg vseh drugih gozdnih šol, bivaka, orientacije, večernih programov ... imeli veliko aktivnosti - GG-ji so sami pripravljali zelo okusne večerje.

Rod je gostoval tudi vod iz Celja in 4 krajane iz društva Sožitje - društvo za pomoč osebam z motnjami v duševnosti in razvoju. Skupaj so skovali nova prijateljstva, polni dogodivščin odšli domov, prepričani, da drugo leto spet pridejo.

Za njimi so na taborni prostor za sprostitev prišle še grč, na poti k izzivom in pustolovščinam pa so bili tudi PP-ji, ki so pustili Krki piko na I.

GORICA - Vse bolj v "easy"

RSM-jevci iz Nove Gorice so tabor postavili v Podgozdu, kjer se je pod vodstvom taborovodje Klemena Rejca zbralo 80 taborečih, razdeljenih v 7 vodov. Predhodnico tabora so začeli s 15. 7. 2005 in se na Dolenjskem zadržali vse do 1. 8. 2005, ko so na žalost morali spakirati.

Rdeča nit tabora so bile MAVRIČNE BARVE, tako so se tudi njihovi vodi razlikovali po barvah - rdeči vod, rumeni vod ... Vse dogajanje je bilo povezano z barvami, sicer pa so nam izdali, da so na počitnicah, da poskrbijo, da nikomur ni dolgčas, a je vseeno vse bolj v "easy".

Njihovi člani pa so nam zaupali, da na tabor pridejo, da jim doma ni dolgčas, da jim doma ne težijo ter zaradi vseh

Foto: Vičo.

prijatelj, ki jih imajo tu. Pohvalili so program in vse svoje vodnike, ter odločno zatrdili, da naslednje leto pridejo še enkrat ob Krko.

FRANČIŠKANSKI TABOR

Podgozd ob reki Krki pa je letos doživel čast, da so na jasi ob gozdu zavreščali otroški glasovi iz cele Slovenije, v času od 26. 7. do 2. 8. 2005 so tam namreč taborili katoliški otroci iz cele Slovenije.

Rdeča nit Frančiškanskega tabora je bil misijonar med Indijanci Friderik Baraga. Že prvi dan so tako peš odšli na romanje v njegovo vas, potem pa vsak dan spoznali del njegovega življenja. Organiziran so imeli indijanski dan, spoznavali indijanske šege, navade ...

Posebnost tabora pa je bila tudi ta, da so jih v času taborjenja obiskali skoraj vsi slovenski škofje. Na nepozabne dni je ostal lep spomin, ki ga še danes nosijo neke v srcu.

40-letnica taborov XI.SNOUB

Minilo je že 40 let od prvega taborjenja v Gornjem Gradu in spodobilo se je, da smo med 1. in 12. avgustom izpeljali enega boljših taborov v zadnjih letih. Taborovodja je bil Tomislav Šarenac novopečeni Slavc, starešina Jernej Bobanec ali Bobi, taborilo nas pa je okoli dvajset in več tabornikov.

Erik the Red in njegov sin

Zakaj imaš tako velik nahrbtnik? Ker nosim tudi tvoje stvari!

Namočilo nas je vsaka dva dni, vendar optimizem ni padel niti na najbolj mokrem bivaku MČ in GG.

Standardni repertoar večerov in celodnevni aktivnosti je nove tabornike navdušil, sploh Vikinški dan, ko smo postavili pravi drakar, se poslovlili od naših vikinških mož in pred odhodom še omožili sveže odraslo mladino. Krstili smo tudi in to kar tri tabornike: Slavca, Čujkota in Senija - vse je rabelj pošteno našgal po ta zadnji. Mlajšim je bil zagotovo zanimiv tudi popoldan z rodod RPK, ki je taboril v bližini: igrali smo nogomet, odšli na skupno orientacijo po okolici, večer pa preživeli s pesmijo na ustih ob spremljavi naših štirih kitaristov.

V spominu nam bo čez leto ostal bivač PP-jev, ki so se po dolgem času odpravili na Menino planino, na prejšnjo lokacijo (Lepenatko) pa so se odpravili le na enodnevni izlet nekaj dni poprej. Manjkala ni niti taborniška torta (ki se ne peče) in iskanje ranjencev, pa seveda napad na tabor ... tabor kot se šika, prav zares. In na koncu ostane le zadnje vprašanje, reklo kluba PP (ki se imenuje Domačica): Kdo je seksi? Domačica keksi!

Ninocka

nina.medved@guest.arnes.si

In taborovodja je rekel: "Naj stoji tabor!" In tabor je stal.

POTEPANJA

ARS

Besedilo: Hugo,
foto: arhiv ARS-a

Tekmo je začelo 22 ekip iz osmih držav (kar pomeni 87 tekmovalk in tekmovalcev). V cilju smo jih pozdravili manj kot polovico. Od tega le tri ekipe, ki so s progo opravile po vseh pravilih.

Spuščanje po vrvi. Po domače abzajl. Za gledalce morda celo najbolj zanimiva disciplina. Za tekmovalce tu in tam najbolj "grozna" ... Tudi letos atrakcij ni manjkalo.

Plavanje je le uvod v dirko. Potem so tu še pohodništvo, kolesarjenje, vrve tehnike, kajakaštvo in jamarstvo.

Vse misli so usmerjene v en cilj - končati dirko. In v isti sapi lahko izbirate bodisi mušketirsko geslo "vsi za enega, eden za vse" ali pa olimpijsko načelo barona Pierra de Coubertaina "važno je sodelovati, na zmagati!"

Lahko noč, pustolovci ...

Hugo

tomaz.hudomalj@email.si

ARS

KOLUMNA

Pridi in poizkusi tudi ti!

Najbolj zahtevna slovenska pustolovščina. Tretje dejanje. Bržčas ali še bolje - zagotovo najtežje doslej. 340 kilometrov. Temperature večji del nad 30 stopinj Celzija. Vmes pa pohodništvo, plavanje, kolesarjenje, vzpenjanje in spuščanje po vrvi, kajakaštvo in jamarstvo. Na pustolovsko tekmo prideš, da sebi (in drugim) dokažeš, da zmoreš. Včasih ni pomembno zmagati. Pomembno je le priti do konca. In takrat lahko rečeš: "Ja, uspelo mi je!" Naš Razi je bil letos eden teh, ki jim je prvič uspelo. V tretjem poskusu! Potem so tu ostali, ki so se trudili, a jim ni uspelo. Poškodbe, izčrpanost ali preprosto strah pred tem, kaj se bo zgodilo naslednje. Letošnja pustolovščina je napisala precej zanimivih zgodb. Prva je tista o zmagovalni ekipi EAFIT.com. Leteči Francozi in pustolovski "dream team" sta le dva superlativa, ki sta se prijela Marie-Pierre Fialon, Francka Salguesa, Michaela Fargierja in Romualda Vialeja. Tudi ostali tekmovalci so bili navdušeni! Zgodba številka dve - že omenjena ... Neznosna vročina. Pri 33 stopinjah Celzija je hoditi, veslati ali konec koncev početi karkoli drugega kot ležati v senci težko. Potem pa temu dodajte še sto in več prehojenih kilometrov - dobite nič kaj zavidljivo kombinacijo. Ja, zdi se skoraj nemogoče ... Nova zgodba, zgodilo se je prvič. Šola za prihodnost. Progo smo morali skrajšati za slabih 50 kilometrov. Ni šlo drugače. Vročina in (pre)dolgi odseki pohodništva so naredili svoje. Nad potezo so bili navdušeni pravzaprav vsi.

Nad vsem skupaj pa je ena velika zgodba. Okvir, v katerega je ujetih 24 tistih, ki se več kot deset mesecev trudijo, da bi Adventure race Slovenia uspel. Okvir, sestavljen iz nešteto prostovoljnih ur, za katere je ob koncu dovolj preprost "hvala za pomoč". Okvir, v katerega smo ujeti entuziasti (ali pa navdušenci, kakorkoli hočete ...), ki želimo ljudem ponuditi nekaj več.

"Račun", prosim!"

Končna ocena je spet - deset. Organizacija - krasna. Tudi ko smo naleteli na težave, smo jih rešili vrhunsko. Tekmovanje - za devetko. Za najvišjo oceno potrebujemo še kakšno ekipo in morda še močnejšo mednarodno udeležbo. Proga - sedem. Preveč pohodništva. Zagotovo! Skupnih 340 kilometrov je občutno preveč. Drugo leto bo (vse) drugače ... Gledalci - šest in pol. Morda celo manj. Za ljudske množice še ne znamo prav poskrbeti. A tudi na tem področju se stvari izboljšujejo. Pustolovske tekme postajajo vedno bolj prepoznavne. Pogled v prihodnost - deset in pol. Naučili smo se ogromno, imamo elan za nove podvige in ni me strah zapisati - Adventure race Slovenia 2006 bo najboljši doslej! Ne bom vas vabil, da pridete in poizkusite tudi vi. Zapisal bom le - naj se pustolovščina nadaljuje ...

Na progi pride prav vsaka spodbuda; če gre za katerega izmed družinskih članov, pa toliko bolje!

Zmagovalci v akciji. Ekipa EAFIT.com. Francija. Tretja država na zmagovalni stopnički v tretji izvedbi slovenske pustolovščine.

Instruktaža - Bohinj 2005

Tečaj za vodje enot - načelnike družin, klubov in Tečaj za vodje enot - načelnike čet ter rodov

Anglež, ki je prišel v spremstvu predstavnika Komisije za mednarodno dejavnost, je že na začetku priznal, da je on prinesel slabo vreme. In smo se smejali. Pa vendar ni bilo smešno, našo olimpijsko vas je zalilo ravno v trenutku, ko naj bi odprli olimpijsko tržnico.

So med nami sploh kak nešrazlike? To in še več smo izvedeli v delavnici ZSKSS! Foto: Borut.

Vsak začetek je težak:

Prišla je huda ura, dež je pral ponesene zastave, športne površine pa so namočene vabile k blatnim užitkom. Zaradi dežja smo zamujali. Pa vendar so se po nekem čudežu ravno do razjasnitve nad Komarčo predstavile vse gostujoče panoge v obliki komisij, ZSKSS in drugih delovnih skupin. Olimpijske panoge so bile prežete predvsem z vsebinami komisij in pa s tistimi specialistične narave. Nekam mlačno so se spromovarili orientacisti, presenetili pa

so lokostrelci, čeprav ne toliko s streljanjem kot z naštevanjem podatkov in opisovanjem opreme. Tudi pionirci so navdušili z izborom predstavitvenega objekta, in sicer mostom brez vrvi.

Važno je sodelovati, ne zmagati:

Pa smo jo le odprli - olimpijsko tržnico namreč. Pri KOJI (Komisiji za odnose z javnostmi) so primerjali organizacijske razlike in iskali podobnosti s hrvaško reprezentanco. Ni bilo neke

strašne gneče, zato pa debata bolj produktivna. KMD (Komisija za mednarodno dejavnost) je bila tista z angleškimi gosti in je čas predvsem izkoristila za promocijo bodočih in aktualnih projektov ter namige, kje naj iščemo informacije o tovrstnem prekomernem udejstvovanju (nekaj jih vedno lahko najdete tudi v reviji Tabor, da ne bo pomote). Olimpijsko vas je preplavila med drugim tudi nova literatura z naslovom Kako uresničiti svojo idejo. In to je športnica sosednje Hrvaške Katarina Špiljak iz Izvidžačke družbe Zagreb komentirala z besedami: "Zanimivo, na super nov način nas je Puggy pritegnil, da razmišljamo o življenjskih ciljih, in tudi smo."

Udeleženci so bili nad vsem zelo športno navdušeni, Tomaž Sinigajda - Sini (RPG) je povedal: "V pol ure sem se naučil pri lokostrelstvu več kot v 17. letih pri tabornikih. Tip je res profi, prvič v življenju sem zadel pet pušic zaporedoma v tarčo." Vesna Bitenc (RHV) pa pravi: "Junijski termin tečaja orientacije je časovno popolnoma neustrezen, to je dejstvo in zato je vedno premalo udeležbe. Upam pa, da bodo našli bolj ugoden termin." Dejan Vončina (RŽŽ) pa je k temu ponosno dodal: "Drugo leto grem defenitivno na tečaj orientacije, ... če bo seveda."

Predvsem pa so bili letošnji olimpijci vidno vznemirjeni nad obiskom bodoče načelnice Združenja slovenskih katoliških skavtinj in skavtov (ZSKSS) Ane Kočevar, v luči zanimanja za druge igre brez meja. Tudi Darko Jenko iz skupine za pomoč rodovom se je udeležil tekme ter uspešno sodeloval. Že v startu pa je bila razpisana tudi panoga revije Tabor, ki pa žal ni beležila nekih velikih obiskov, pa vendar smo uspeli izvedeti nekaj povratnih informacij, in sicer da so letošnji prvaki dokaj zadovoljni z izvidi skupnega glasila.

Tematski mnogoboj:

Zaradi težnje po mnogoterosti in raznolikosti panog pa je bil uprizorjen nekakšen mnogoboj tem. Med seboj so se tako pomerile ideje za novo ime starostne skupine mlajših grč, razprava o potrebnosti ZTS s spremljajočo reklamo in pozivom na Naboj 2005, predlogi akcij svetovnega projekta Darilo miru in nagrada skavt Peter. Kaj hitro pa se je izkazalo, da smo bili za multidisciplinarno udejstvovanje že malo utrujeni in brez energije. Vzdušje in stanje duha olimpijcev - udeležencev mnogoboja teh tem je Tea Jarc (Zmajev rod) povzela s sledečimi besedami: "Kar smo se menili, je predolgo trajalo, preveč smo postali politični in debata ni vodila nikamor."

In res je, velike teme so predstavljele na vseh večjih akcijah, pa vendar uspejo vedno znova obviseti v zraku. Upam, da temu čim prej naredimo konec, mogoče že na letošnjem Naboju. Zaželim vam lahko samo še veliko športnega duha v zdravem telesu, pa se pomerimo na naslednjih olimpijskih igrah.

Delavnica ZSKSS je bila tudi najbolj obiskana. Debate so bile zelo vroče ☺ ! Foto: Borut.

Pionirci so bili odlično "zakamufilirani" v bližnjem gozdičku. Foto: Borut.

ZTS, DA ali NE! Kdo je za in kdo je proti. Večina je bila ZA! Foto: Borut.

TABOR NA OBISKU

Aleš

ales.cipot@rutka.net

Ekipa revije Tabor

Boris Mrak

50 let
rod Skalnih taborov Domžale (pred tem pa Črni mrav Ljubljana)
izobrazba: magister poslovno org. ved, univ. dipl. ekon.

Dušan Petrovič - Pepl

36 let
član rodu Severni kurir Slovenj Gradec od 1978 do nekje 1997, trenutno ni aktiven tabornik in tudi formalno ni član nobenega rodu, še najbolj spremlja delovanje RST za Tabor piše (kot pravi) "najbrž tam nekje od 1994. leta"
izobrazba: dr. geodetskih znanosti, predavatelj za kartografijo na Fakulteti za gradbeništvo in geodezijo Univerze v Ljubljani, specialist orientacije in topografije, vodja Gozdne šole v letih 1990 do 2000, predsednik Orientacijske zveze Slovenije
zanimivost: Pepl je udeleženec 18 NOT-ov
pepl@rutka.net

Tanja Cirkvenčič

23 let
rod Skalnih taborov Domžale
izobrazba: študentka prava
sodeluje pri izobraževanju odraslih v ZTS, včasih napiše kakšno obvestilo za javnost, sem pa tja uredi rodov časopis, pripravlja se na vlogo starešine rodu, včasih celo kaj napiše za Tabor, v prostem času klepeta s prijatelji na rolarjih ali ob kavici, ali pa študira
tanja@rutka.net

Barbara Bačnik - Bača

24 let
rod Stražnih ognjev Kranj, sicer doma v Medvodah
izobrazba: absolventka novinarstva
k ekipi Tabora pristopila septembra 2003

Maruša Baša

18 let
rod Kraških viharikov Postojna
za Tabor piše od septembra 2004
izobrazba: trenutno maturantka, nekje na poti med koncem gimnazije in študijem na FMF
marusa.basa@rutka.net

Nina Medved

15 let
rod XI. SNOUB Maribor
izobrazba: gimnazijka na II. Gimnaziji v Mariboru
nina.medved@guest.arnes.si

Aleš Cipot

31 let
rod Veseli veter Murska Sobota
učitelj ekonomskih predmetov na srednji šoli tabornik od leta 1982, član Taborove ekipe od marca 2001, v. d. urednika revije Tabor od septembra 2004
ales.cipot@volja.net

MARIBOR

MURSKA
SOBOTA

Luka Snoj

18 let
Rašiški rod Ljubljana
izobrazba: Srednja ekonomska komercialna šola
v vlogi Bineta od januarja 2005
mumlj@hotmail.com

Daša Lamut

22 let
Ljubljana (sicer neaktivna članica rodu Dobre volje)
izobrazba: študentka novinarstva
za Tabor piše od septembra 2004
hobiji: badminton, smučanje, pisanje člankov
...

Meti Buh

24 let
Rašiški rod Ljubljana
mikrobiologinja, v službi na Nacionalnem inštitutu za Biologijo kot mlada raziskovalka (to je še čisto sveža info ☺)
poleg taborništva gre prosti čas v popotovanja (najraje s kolesom) in včasih risanje, dokler je bil še Medo.

MESTO

Jure Habjanič - JEŽ

26 let
rod Gorjanskih tabornikov Novo mesto
izobrazba: absolvent politologije
prvi članek za Tabor spisal januarja 2001 (status: veteran)
jurejz@rutka.net

Risba: Šeki

jaka.bevk@cmok.si

TABOR NA OBISKU

Jaka Bevk - Šeki

30 let
že nekaj let neaktiven član rodu Stražnih ognjev Kranj
izobrazba: profesor likovne umetnosti;
profesor likovne vzgoje na OŠ Prežihovega
Voranca Ljubljana
pristopil k ekipi že leta 1997, z nekaj pavzami
do danes ☺

Miha Maček

rod Sivi volk Ljubljana
izobrazba: diplomiran tabornik
poklic: študent
hobiji, ki so postali zaposlitev: fotografija,
oblikovanje spletnih strani

Tadej Pugelj

starost: 4x10 (pogon na 4 kolesa)
Bičkovec po srcu (rod Bičkova skala),
tabornik po duši, skavt po pripravljenosti za
pomoč
izobrazba: bodoči andragog, poklic:
strokovni sodelavec ZTS
pristop k ekipi: njegova prva naslovnica je
bila objavljena januarja 1995
"Zakaj pišem za revijo Tabor? Ker verjamem,
da jo kdo tudi prebere."
pugy@rutka.net

Klemen Kenda - Bubi

27 let
rod Aragonitnih ježkov Cerkno
načelnik KOJA
hobiji so orientacijski tek, klasična kitara,
racunalništvo

Iris Skrt-Dina

rod Snežniških ruševcev Ilirska Bistrica
tabornica od leta 1980, za Tabor piše od leta
1997 (po zletu v Velenju)
izobrazba: končuje študij (oktobra bo
absolventka) na Fakulteti za humanistične
študije Univerze na Primorskem v Kopru in če
bo vse po sreči, bo kmalu kulturna in
socialna antropologinja

Blaž V...

rod Podko
služba: etn
tabornik o
član ekipe
hobiji: foto

ILIRSKA BISTRICA

ŠOŠTANJ

Tomaž Sinigajda - SiNi

26 let
 rod Pusti grad Šoštanj
 izobrazba: študent na Visoki upravni šoli,
 sicer dela kot trgovec - prodajalec
 k ekipi pristopil oktobra 2004
sini@rutka.net

Verbič

vani krap Ljubljana
 nolog v muzeju Velenje
 d leta 1985
 od septembra 2004
 ografija, plezanje ...

LESKOVEC

Jošt Bukovec

16 let
 Rod sivih jelš Trebnje rulz ☺
 izobrazba: poklicni gimnazijec ☺
 hobi: glavno vlogo ima poleg potapljanja,
 bordanja, jamarstva, kolesarjenja in
 kajakaštva tudi fotografija, v katero gre
 večino mojega časa in denarja ☺

BELTINCI

Lea Repič - Lejči

24 let
 nekoč članica katoliških skavtov Steg
 Beltinci 1, danes priložnostno priskoči na
 pomoč Veselemu vetru iz M. Sobote
 izobrazba: absolventka Fakultete za kemijo
 in kemijsko tehnologijo v Mariboru
 k ekipi pristopila marca 2005
lea.repich@siol.net

Sergeja Bogovič

Leskovec pri Krškem
 rod Sivi dim Krško
 končala srednjo vzgojiteljsko šolo v
 Ajdovščini, bodoča študentka predšolske
 vzgoje v Mariboru
 rada ima otroke, rada pleše, igra kitaro, žura
 in se zabava
sergy@rutka.net

EBNJE

FOTONATEČAJ**Blaž Verbič**

blaz.verbic@rutka.net

Fotografski izziv

V naši reviji smo pred poletjem razpisali fotografski natečaj za najboljšo taborniško portretno fotografijo. Na natečaj se je odzvalo sedem avtorjev, ki so poslali skupaj 21 fotografij. Vse poslane fotografije so bile zelo dobre, iz fotografij pa se lepo odraža utrip taborjenj in drugih poletnih taborniških akcij. Nad odzivom in kvaliteto poslanih fotografij smo bili zelo zadovoljni, zato bomo podoben natečaj še ponovili.

Najboljšo fotografijo je posnela Daša Razinger iz Kranja. Fotografija dveh MČ-jev med barvanjem je odlična tako z motivnega kot tehničnega vidika.

Drugi dve fotografiji je posnel Grega Šajn. Na prvi fotografiji je nasmejana čebelica, na drugi pa zamišljeni taboreči na oknu šotora. Obe fotografiji dobro odražata razpoloženje na taboru.

Tretje nagrajeni Tomaž Sinigajda je poslal portret Blažke z inštruktorskega tečaja, poleg tega pa tudi fotografijo mokrih tabornikov, ki smo jo objavili na naslovnici tokratne številke revije Tabor.

Objavljamo pa še nekatere ostale boljše fotografije.

Katarina Smolej, RaR, je poslala fotografijo tabornice z Eurojama.

Barbara Kelher, RJZ, portret tabornika s spodnje perspektive.

Primož Kanič, RPK, portret Petre in Petre.

Vsem sodelujočim se za poslane fotografije lepo zahvaljujemo in čestitamo, iskrene čestitke pa tudi vsem nagrajencem.

Helena Murgelj, RGT, je poslala več portretov, objavljamo pa portret tabornice Ule.

Nagrajenci:

Najboljšim fotografom smo za fotografije podelili tri fotografske nagrade:

1. nagrada - Daša Razinger.

Za nagrado prejme 20 povečav fotografij formata 20x30 cm.

2. nagrada - Grega Šajn, RSŽ ml.

Za nagrado prejme razvijanje 70 fotografij formata 10x15 cm.

3. nagrada - Tomaž Sinigajda - Sini, RPG.

Za nagrado prejme razvijanje 50 fotografij formata 10x15 cm.

Vse nagrade podeljuje internetni fotolaboratorij DigiFot (www.digifot.com).

Ocenjevalno komisijo so sestavljali:

- Blaž Verbič, urednik fotografije,
- Marko Svetličič, fotograf,
- Miha Maček, fotograf in oblikovalec.

INTERVJU**SiNi**

sini@rutka.net

Fotostrip po taborniško

Vsi poznamo fotostripe, takšne ali drugačne. Ampak fotostrip v reviji Tabor je drugačen. Je naš. Je taborniški. Tudi glavna junaka sta resnična in po opravljenem intervjuju sem ugotovil, da svojih stripovskih vlog sploh ne igrata. Enostavno sta to, kar sta. Bine in Dane sta Luka in Pero. Marsikdo se sploh ne zaveda, da za vsem stoji velika senca, ki naredi ogromno dela, da je fotostrip takšen kot je. To je seveda Blaž Verbič in prav zato si zasluži svoje mesto v intervjuju. Torej, pred vami je intervju z celotno ekipo fotostripa. Po dolgem in napornem intervjuju (trajal je 3 ure), po obilici smeha in povezovanja bolj ali manj neumnih odgovorov (tudi Blaž ni prav nič zaostajal v tej vrlini), sem prišel do zaključka. Življenje res ni potica! Življenje so Bine, Dane in Blaž. Ob njih se pozabi na skrbi in do solz nasmeji.

Glavni akterji za nastanek fotostripov (od leve proti desni): Peter, Luka, Blaž, Bine, Dane.

Datum intervjuja: 24. 7. in 25. 7. 2005 Kraj intervjuja: Kajuhov tabor Ribno Čas intervjuja: od 23:30 do 2:30

LUKA SNOJ = Bine PERO RINK = Dane BLAŽ VERBIČ = Blaž Verbič

1. Kako sta nastala Bine in Dane?

BLAŽ: Zaradi ideje, da bi naredili taborniški svet bolj vesel. Kljub veliki želji glavnega urednika smo se po dolgem upiranju le odločili za fotostrip.

2. In zakaj Luka Snoj in Pero Rink?

BLAŽ: Imeli smo avdicijo TABOR STARS in smo iskali najbolj neumne. Na prvem mestu sta bila vsekakor Luka in Pero. Takoj za njima sta bila na drugem mestu Ivo in Frane ☺!

3. Zakaj Bine in Dane?

LUKA: Imena sta nastala v moji sobi. Bilo je tudi več idej kot npr. Ivo in Frane, Škorec in Krt, Bog in Batina ...

BLAŽ: In konzervativen jaz sem se odločil za Bine in Dane.

4. Vsako slikanje fotostripa je prava avantura, kajne?

PERO: Zaradi visokih honorarjev si lahko privoščimo velike avanture ☺.

BLAŽ: Vsako snemanje je res svojevrstna avantura in so tudi ogrožena naša življenja (strip Avtocesta in Ležanje na plaži).

5. Kako pridete do novih idej za fotostrip?

BLAŽ: Problem je iz kupa neumnih idej izbrati najboljšo.

LUKA: Fotostrip nastane v najboljši pizzeriji v Tacnu (Medo Bar), kjer izmed kopice idej izberemo eno, največ dela pa imamo z zaključkom zgodbe.

PERO: Pomaga tudi prigrizek s tabaskotom in novi statut ZTS, ki nam požene kri po žilah.

6. Koliko časa vam vzame en takšen fotostrip?

BLAŽ: Ko že imamo idejo in scenarij, se lotimo še fotografiranja, ki traja 4-6 ur!

LUKA: Pa še 7 ur s kostumografijno, maskerko, maserko in funkcionarjem ZTS (prostitutko)!

PERO: Blaž ima bonificiran delovni staž zaradi dela v izrednih okoliščinah in z ljudmi s posebnimi potrebami.

BLAŽ: Na koncu pa je potrebno še vse skupaj postaviti v obliko, opremiti z besedilom, zato se usedom za računalnik in se s tem zaposlim še za nekaj uric. Bine in Dane pa kasneje iščeta dlako v senu.

7. Ali se Bine in Dane močno razlikujeta od tega, kar sta v resnici?

PERO: Kaj je sploh resnica?

LUKA: Resnica je nekaj abstraktnega.

PERO: Meni se zdi bolj tako imaginarna.

LUKA: Po diagnozi dr. Ruglja je simptom virusa Bineta in Daneta že od rojstva v nama.

8. Blaž ti si urednik fotografije za revijo Tabor in baje si se rodil s foaparatom okoli vratu. To drži? ☺

BLAŽ: Ko sem prvič šel v Benetke, sem dobil mali fotoaparatar, v katerem si lahko gledal slikice Benetk. Bil sem nadvse impresioniran. Bil je rdeče barve in z velikim objektivom. Od takrat naprej je fotoaparat moj stalni sopotnik.

9. Luka in Pero, imata mogoče kakšen načrt za prihodnost?

LUKA: Najini cilji so, da dobiva v reviji Smrklja svoj lastni fotostrip, kjer bova poleg mastnega honorarja dobila še zastonj poljubljanje z dekleti. Najin vrhunec bo naslovica Cosmota.

PERO: Rad bi nahranil lačne otroke v Afriki.

10. Trenutno sta najbolj vroča in poznana tabornika v

Bine in Dane v vsako slovensko vas. Med prvo turnejo po slovenskih vaseh sta s podoknicami osvajala stare in mlade. Foto: SiNi

Sloveniji. Se je vajino življenje kaj spremenilo?

PERO: Jaz sem res vroč trenutno, saj imam vročino. To-rej gre na slabše.

LUKA: Kljub temu, da sva slavna in vroča, ostajava skromna in zvesta taborniškemu zakonu.

Priprava na snemanje enega od fotostripov - ure pri kostumografiji. Foto: SiNi

11. Poleg očitno velike fotogeničnosti imata tudi druge vrline, kajne?

PERO: Sem prostovoljni gasilec, ulični glasbenik in artist (bruhalet ognja) in strasten gobar.

LUKA: Jaz pa sem član civilne zaščite, komedijant, kaja-kaš, postopač, pridelovalec vina in strasten ljubitelj namiznega nogometa ter dopisnega šaha. Igram pa tudi kitaro pri Tabcenskih modelih.

Prizora z dveh najbolj nevarnih snemanj fotoštripa - Avtocesta in Ležanje na plaži. Foto: Blaž Verbič.

12. Blaž, kakšne so pa tvoje druge vrline?

LUKA: Jst vem, jst vem! Blaž je špeglar, strasten ljubimec, rejec solčavsko-bistriške ovce in kranjske čebele.

13. In sedaj naj odgovori tudi Blaž ☺!

PERO: Jst vem, jst vem ...

14. Vprašanje je bilo namenjeno Blažu, veš, Pero!

BLAŽ: Zelo rad imam čokoladni sladoled!

15. Luka, nekaj se govori, da greš letos v Gozdno šolo na inštruktažo. Torej imaš visoke ambicije pri taborniškem koritu?

LUKA: Vsekakor! Taborniško korito je dovolj veliko, da se nahranijo še ena lačna usta. Za inštruktažo me je navdušil moj mentor in mecen Emil. Ko bom dovolj visoko, se bom zavzemal za sprejem novega priročnika o zborih.

16. Tudi ti Pero načrtuješ kaj podobnega?

PERO: Ne, jaz sem bolj sramežljive sorte.

17. Ker je že ura zelo zgodnja bomo tale prijeten klepet zaključili z zadnjim vprašanjem! Ali bi želeli kaj sporočiti svojim oboževalcem?

PERO: Kupujte Tabor pri vašem najljubšem prodajalcu časopisov in spremljajte TV prodajo, kjer bo kmalu v ponudbi domači set Bine in Dane. Z njim bo vsak lahko postal tak, kot sva midva.

LUKA: Življenje je kot ura. Bije in se razbije!

BLAŽ: Na naslednjih volitvah ZTS volite koalicijo Bine in Dane in tako dajte svoj doprinos k večji dozi smeha v taborniški organizaciji.

Prigrizek z Binetom in Danetom

Bine in Dane z nagradencem nagradnega vprašanja julijskega fotoštripa. Iz množice odgovorov, ki so se vsuli k Binetu in Danetu, smo izžrebali srečnega nagradenca, Miho Veršnjaka, in ga povabili na prigrizek. Miha nam je zaupal, da je velik oboževalec Bineta in Daneta. Srečanja s slavnima igralcema je bil zelo vesel, še bolj pa je bil vesel prigrizka. Foto: Blaž Verbič.

Primož Kolman
primoz_kolman@yahoo.com

ASTRONOMIJA

Kaj je magnituda

Že Ptolemej je vse zvezde, ki jih lahko vidimo s prostimi očmi, razdelil v šest razredov. V prvi razred spadajo najsvetlejšje zvezde, v šesti razred pa tiste, ki jih še komaj zaznamo s prostimi očmi na temnem nebu, seveda daleč od motečih mestnih luči. Vse ostale zvezde so nekako porazdeljene vmes. Tako še danes pravimo, da prvemu razredu pripadajo zvezde prve magnitude, drugemu razredu zvezde druge magnitude in tako dalje. Ob odkritju daljnogleda oziroma teleskopa, s pomočjo katerih vidimo še bolj šibke zvezde, se je lestvica še povečala. Z modernimi teleskopi vidimo lahko tudi zvezde tridesete magnitude in več. Po drugi strani pa so astronomi morali izmeriti tudi magnitudo Sonca, ki je skoraj neprimerljivo svetlejšje od zvezd. Za Sonce, Luno ter najsvetlejšje planete so morali uvesti celo negativne magnitude. Sonce na primer, ki je najsvetlejšje nebesno telo, sveti z -26,7 magnitude.

Astronomom je danes izražanje zvezd in drugih nebesnih teles v magnitudah nepogrešljivo pri določanju, kako svetlo jih vidimo. Ko namreč rečemo, da neko nebesno telo sveti z določeno magnitudo oziroma je določene magnitude, pove-mo natančno koliko svetlobe z nekega nebesnega telesa doseže opazovalca. Izražanje v magnitudah nam torej ne pove, koliko je v resnici zvezda ali drugo nebesno telo svetlo, ampak le kako svetlo jo (ga) vidimo. Upoštevati moramo na primer dejstvo, da so zvezde različno daleč od nas. Tiste bolj oddaljene so v resnici lahko celo bolj svetle od drugih, a se nam zaradi njihove oddaljenosti zdijo mnogo manj svetle. Luna, na primer, oddaja bore malo svetlobe (le tisto, ki se od nje odbije), pa je, gledano z Zemlje, poleg Sonca najsvetlejšje nebesno telo. Temu je tako le zahvaljujoč dejstvu, da nam je najbližje.

Delni sončni mrk

Dne 03. 10. 2005 bomo v jutranjih urah iz Slovenije lahko opazovali delni Sončni mrk. Gre sicer za kolobarjasti mrk, kar pomeni, da je Luna navidezno manjša od Sonca in v krajih s centralnim prekritjem ustvari kolobar Sonca. Kot kolobarjasti mrk bo najprej viden na Atlantiku. Potem gre črta centralnega prekritja prek osrednje Španije, neposredno mimo Madrida in nadaljuje pot preko Sredozemlja, Severne Afrike in konča v Indijskem oceanu. Pri nas bo viden delni sončni mrk s pričetkom ob 09:48. Iz naših krajev bo Sonce videti najbolj zasenčeno ob 11:13. Konec mrka bo ob 12:37.

LUNINE MENE

Mlaj	03. 09. 2005	ob	20:46
Prvi krajec	11. 09. 2005	ob	13:38
Polna luna	18. 09. 2005	ob	04:02
Zadnji krajec	25. 09. 2005	ob	08:42
Mlaj	03. 10. 2005	ob	12:28
Prvi krajec	10. 10. 2005	ob	21:02

Začetek jeseni: 23. 09. 2005 ob 00:21

Dne 03. 10. 2005 bomo lahko opazovali delni sončni mrk.

KOKTAJLI

Pugy

pugy@rutka.net

Brezalkoholni koktajli

Fredi

Sestavine:

- o 1 dcl pomarančnega soka,
- o 0,5 dcl višnjevega soka,
- o 0,2 dcl ožete limone,
- o 0,2 dcl jagodnega sirupa.

Priprava:

Zmešajte sestavine v vrču ali mešalniku za koktajle. Servirajte s kockami ledu in dekorirate z rezino pomaranče ter slamico.

Pepito

Sestavine:

- o 1 dcl ananasovega soka,
- o 0,5 dcl pomarančnega soka,
- o 0,2 dcl ožete limone,
- o 0,2 dcl sirupa gozdne jagode.

Priprava:

Zmešajte sestavine (razen sirupa) skupaj z zdrobljenim ledom v vrču ali mešalniku za koktajle. Pred serviranjem z vrha nalijete še sirup in dekorirate z mešalno paličico ter slamico.

Banananjam

Sestavine:

- o 1 dcl pomarančnega soka,
- o pol olupljene banane,
- o 1 čajna žlička medu.

Priprava:

V mešalnik stresite nekaj ledu in ostale sestavine ter jih močno zmešajte. Dekorirate z rezino banane ter slamico.

KEMIJA V TABORNIŠTVU

Lea

lea.repica@iol.net

Gorenje

Ko opazujem goreče poleno vidim, da nikoli ne gori samo poleno (k večjemu žari). Ogenj se pojavi šele nad polenom. Kaj torej gori? Zrak? Zakaj ob gorenju večine (organskih) snovi nastane plamen?

Res je, plamen nastane nad gorečim plamenom, vendar pa ni zrak tisti, ki gori. No, deloma že, saj se v kemijskih reakcijah, ki povzročajo gorenje, porablja kisik iz zraka, vendar pa to ni tisto, kar se skriva za vprašanjem. Ob tem, ko potekajo kemične reakcije gorenja, se namreč sprošča energija, toplota. Le-te je dovolj, da naraste temperatura v plamenu tja do 800 stopinj Celzija, pa tudi višje, odvisno pač od snovi, ki gori. Ta temperatura zadošča za vzbujanje atomov ali molekul, ki izstopajo ob gorenju. Iz vzbuje-nih stanj pa prehajajo različno, s trki z ostalimi molekulami ali pa z elektromagnetnim sevanjem - to je oddajanjem svetlobe.

Svetloba, ki jo seva plamen, je tako odvisna od snovi, ki jo naj-demo v plamenu (vsaka molekula pač seva v zanj značilnem spektru), pa tudi od temperature plamena. Ker imajo, na primer, fotoni rumene svetlobe višjo energijo kot fotoni rdeče svetlobe, je plamen v območju višje temperature obarvan rumeno (ob višji temperaturi je namreč na voljo več energije za vzbujanje molekul), na hladnejšem robu pa rdeče. Ravno tako ima modro obarvan plamen višjo temperaturo kot rdeč plamen.

Dodatne informacije

Poleg barve pa je za plamen značilna tudi njegova oblika. Takšno obliko narekujejo konvekcijski tokovi. Toplejši zrak je namreč redkejši od hladnejšega, tako da se zrak nad plamenom zaradi sile vzgona dviguje, kar sproži konvekcijski tok od vzhodja plamena navzgor. Da je za obliko plamena ključen vzgon in z njim konvekcijski tokovi, nam potrdi opazovanje plamena v razmerah nične ali mikrogravitacije, ki vladajo na primer na vesoljski postaji Mir. Če ni gravitacije, ni vzgona (ni različnih sil teže na različno goste snovi). Mnogi ugledni znanstveniki, med njimi tudi Einstein so (napačno) domnevali, da bi v tem primeru plamen sveče pač ugasnil. Vendar so pri tem pozabili na difuzijski tok delcev. V prostoru, kjer imamo delce snovi razporejene neenakomerno, imamo namreč tok delcev od tam, kjer je gostota delcev večja, k predelom, kjer je delcev manj. Ker je to povsem statističen proces, so tovrstni tokovi ob zmernih razlikah koncentracij, kot jih srečamo v realističnih situacij, precej majhni, tako da si je bilo brez poskusa težko predstavljati, da lahko vzdržujejo gorenje.

Kosilo iz narave

Trpotčeva juha

Potrebujemo: 3 žlice belega olja, 1 manjšo čebulo, 2 krompirja, 2 skodelici na drobno narezanih listov trpotca, sol, ščepec popra, strt česen, žličko moke.

Sesekljano čebulo prepražimo na olju, da lepo porumeni, dodamo surov na kocke narezan krompir. Prilijemo vodo, dodamo na drobno narezan trpotec in kuhamo, dokler ni krompir mehek. Na koncu posolimo, dodamo strt česen, poper in zakuhamo moko, da juho malce zgostimo (namesto moke lahko uporabimo kislo smetano).

Omleta iz regačice

Potrebujemo: 2 jajci, 1 žlico olja, ščepec soli, žlico mleka, skodelico narezanih listov regačice.

Jajci ubijemo, dodamo žlico mleka, stepemo in zlijemo v ogreto maščobo. Liste regačice prekuhamo, posolimo po okusu in odcedimo. V jajčno omleto nadevamo prekuhamo in odcedjeno regačico, zavijemo in omleta je pripravljena za postrežbo.

Testenine s koprivo

Potrebujemo: ½ kg listov kopriv, 30 dag testenin, 1 večjo čebulo, 5 žlic olja, sol in poper po okusu.

Priprava: Na drobno narezano čebulo prepražimo na 2 žlicah olja, da lepo porumeni. Dodamo oprane in drobno narezane liste ciprja in blanširamo 15 minut. Po potrebi dolivamo vodo. Posolimo in popopravimo. V slani vodi skuhamo te-

stenine (polžke, makarone, špagete, široke rezance ipd.), jih odcedimo in damo v posodo s 3 žlicami olja. Na koncu dodamo še blanširano zelenjavo, vse skupaj zmešamo in takoj postrežemo.

Solata

Potrebujemo: ½ kg mladih listov ozkolistnega ciprja (ciproša), 2 mladi čebuli, 2 žlici ribanega hrena, 2 dcl kisle smetane, limonin sok, sol.

Priprava: Oprane mlade liste ciprja blanširamo, odcedimo in na drobno narežemo. Ko se ohladijo, jih zmešamo z na kolote narezano mlado čebulo, ribanim hrenom in soljo. Polijemo z limoninim sokom, zalijemo s kislo smetano in zmešamo. Postrežemo takoj.

Malinova marmelada

Potrebujemo: 1 kg zrelih in zdravih malin, 600g sladkorja in sok 1 limone.

Maline je najbolje nabirati zgodaj zjutraj, nikoli pa jih ne nabiramo v največji pripeki. Pazimo, da nabiramo samo najbolj zrele in zdrave plodove. Operemo jih v mrzli vodi, ki jo večkrat zamenjamo. Maline odcedimo, dobro posušimo in jih damo v kozarec. Nanje nasujemo sladkor in dolijemo limonin sok. Maline namakamo vsaj 2 uri. Potem odcedimo njihov sok in ga damo v kotliček. Med mešanjem naj počasi vre, da se zgosti.

Dober tek vam želi vaš Kosobrin

NAROČAM REVIJO TABOR

IME IN PRIIMEK: _____

ROD: _____

ULICA: _____

POŠTNA ŠTEVILKA IN KRAJ: _____

NAROČNIKOM PRIZNAMO 20% POPUSTA!

Pošljite na ZTS - Revija Tabor, Parmova 33, 1000 Ljubljana

V naravi lahko srečamo medveda in klopa

Slednjih zagotovo veliko več in še veliko bolj nevarni so, bi lahko komentiral podnaslov tega članka. V naravi smo izpostavljeni srečanju z enim in drugim. Z medvedom bi se sicer vsi radi srečali (v varni razdalji seveda), saj je opazovati medveda v naravi (ne v živalskem vrtu) posebna dogodivščina. S klopi pa čim manj; v primerjavi z medvedom so kljub majhnosti človeku veliko bolj nevarni.

In zakaj prebrati tale članek? Ker je pomembno, da smo pripravljeni vnaprej (BiPi), in ker bodo s tem povezana tudi številna vprašanja staršev na sestankih za taborjenja.

Medved

Kako se srečanju lahko izognemo? Ker ima medved izredno razvit voh, že na daleč z nosom zazna vonj bližajočega se človeka in se umakne. Medved ima tudi izredno dobro razvit sluh, zato je opozarjanje s hrupom najboljši način, da ga opozorimo na svojo prisotnost. Hrup predstavlja že "glasna hoja" (šumenje listja, pokanje suhih vej in škrtanje kamenja). Če od časa do časa še brcnemo kamen na poti, udarimo s palico po drevesnem deblu, glasno zakašljamo ali se celo pogovarjamo, kaj zažvižgamo ali zapojemo (to je za skupine tabornikov v naravi kar običajno), je to dovolj, da pravočasno "obvestimo" medveda o svojem prihodu. Vsak normalen medved in tudi medvedka z mladiči se bosta takem hrupu kar najhitreje umaknila, tako da ju povzročitelj hrupa zagotovo ne bo srečal.

Opozarjanje medveda na prihod s kakršnimkoli hrupom je zlasti priporočljivo, če moramo prečkati kraje, kjer se medved rad pogosto zadržuje, še posebej, če so gosti obrasli z nepregledno goščo ali pa jih prečkamo ob slabi vidljivosti v mraku ali ponoči. V temi je poleg zvoka medveda pomembna tudi močna baterijska svetilka, s katero je mogoče svetlobni snop usmeriti na večjo razdaljo.

Kaj pa če ga srečamo?

Pri srečanju z medvedom ali z medvedko z mladiči na večji ali manjši razdalji je predvsem potrebno ohraniti mirne živce. Zavedati se moramo, da imamo opravka z bitjem, ki ni napa-

dalno, če se ne počuti ogroženo, zato mu z neprimernim ravnanjem ne smemo dati povoda za napad. Medved namreč lahko človeka huje poškoduje že z enim samim udarcem s šapo, se lahko v skoku požene kar nekaj metrov daleč in teče s hitrostjo do 50 km na uro.

V trenutku, ko se srečanja zavemo, je najbolje nepremično obstati in premagati prvo paniko. Predvsem je pomembno, da čim bolj ocenimo situacijo (kje je medved ali medvedka, ali so v okolici tudi mladiči, kje je najboljša pot umika). Nato se, ne da bi odvrnili pogled od medveda (torej mu ne pokažemo hrbta), počasi in brez sunkovitih kretenj umaknemo na varno.

Pomembno je, da se s taborečimi o

ravnanju pogovorite že pred odhodom iz tabora in morebitno srečanje z medvedom tudi simulirate.

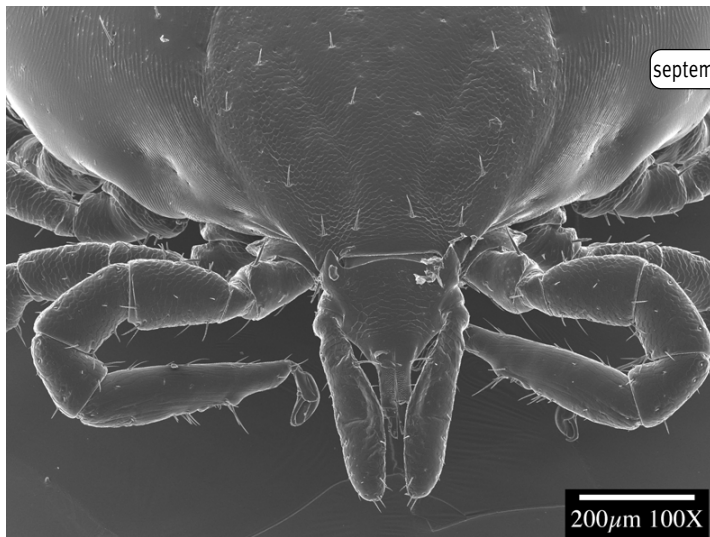
Na spletni strani <http://www.gov.si/zgs/medved/> najdete še več vsebin o rjavem medvedu.

Klop

Glede na to, da smo taborniki pogosto v naravi, je možnost, da na svoji koži srečamo klopa, precej velika. Nahajajo se predvsem v visoki travi in nizkem grmovju, seveda pa ni kraja, kjer možnost srečanja ne obstaja. Pogostost se sicer z višino zmanjšuje, vendar nam nič ne pomaga, če smo visoko v hribih, saj se moramo enkrat tudi spustiti in skozi gozd priti v dolino. Po podatkih Inštituta za varovanje zdravja so klopi okuženi predvsem v gozdovih Gorenjske in Štajerske, vendar se na to ne gre zanašati. Iz zadnjih primerov (taborniških) okužb je večja verjetnost okuženosti v bližini krajev in mest.

Najboljša je preventiva

Nevarnost traja od februarja do novembra, seveda pa je intenzivnost večja v spomladanskem in poletnem času. Najboljša zaščita je seveda cepljenje. Vendar tudi takrat ne moremo pustiti,

da se klopi pasejo po nas, saj klop poleg klopnega meningitisa prenaša tudi borelijo (proti kateri pa cepivo ne pomaga).

Druga možnost preventive je uporaba repelentov (spreji in kreme) proti pikom in pa dolga oblačila, ki zaščitijo kožo. Seveda je to v poletnih mesecih težko, zato svetujem obratno strategijo; čim krajša in čim bolj ohlapna oblačila. Klopi za ugriz potrebujejo namreč čim bolj mehko in mirno mesto (pod elastiko nogavic, v kolenskem pregibu, v predelu dimelj, okoli pasu oz. pod pazduho). Če smo oblečeni malo, klop na koži lažje opazimo, pa še "mirnih mest" je veliko manj. Nena zadnje se klopi v obleki tudi skrijejo in tako počakajo na mirnejše čase, ko bodo lahko poiskali primerno mesto za ugriz. Zato se je potrebno po vsaki aktivnosti temeljito pregledati, oblačila pa preobleči (tudi spodnje perilo - še posebej in vedno vsak večer pred spanjem).

Klop nam že pije kri

Pomembno je, da klopa po tem, ko smo ga opazili, čim prej odstranimo. To seveda ne smemo storiti na silo, saj bi pri tem lahko klopno odtrgali glavo (kar si sicer tudi zasluži) in tvegali okužbo ali gnojenje. Najbolje je, da vam pri tem pomaga nekdo drug, ki ima s tem že nekaj prakse. Običajno se klop lahko odstrani brez posebnih pripomočkov. Prst narahlo poslinimo, da dosežemo boljši oprijem s kožo in nato krožno vrtimo mesto ugriza (s tem se vrti tudi klop). V primeru, da ta strategija ne obrodi sadov, si pomagamo z oljem ali kremo. S tem ustvarimo nepredušno plast, ki omehča klopov ugriz. Če se nam zgodi, da klop ne gre iz kože ali da se nam glava odtrga, je potrebno obiskati strokovno zdravniško pomoč. Seveda ne smemo pozabiti na vodenje dnevnika ugrizov. To informacijo posredujemo staršem ob zaključku tabora, saj se bolezen lahko razvije šele po taborjenju.

Zakaj se moramo nenehno učiti?

Počasi pospravljamo spomine na počitnice in za vse nas se ponovno začenja vpetost v vsakdanje dejavnosti; za mladino je to šola in učenje. Nekaterim se že sama beseda učenje sliši neprijetno. No, malce analizirajmo, kaj je sploh lahko učenje, da nam bo postal izraz popolnoma domač. Večina našega življenja temelji na učenju in je za človeka nenadomestljiva oblika razvoja. Vse od hoje, govora, uporabe jedilnega pribora, pisanja, branja ... vse te veščine so rezultat učenja. Učenju se torej ne moremo izogniti, lahko si ga olajšamo in olepšamo.

Učenje je vsako spreminjanje obnašanja pod vplivom izkušenj z relativno trajnim učinkom. Spremeniti obnašanje pomeni, da se vedemo drugače, kot smo se vedli pred učenjem, izkušnja pomeni, da so morali delovati nekakšni dražljaji od zunaj in smo nekaj doživeli, in relativno trajni učinek se kaže v tem, da to, kar smo se učili, znamo daljše časovno obdobje.

Primer: Da bi se Janezek naučil vezati prijateljski voz, mu mora nekdo pokazati (dražljaji od zunaj), sam mora prepletati vrvico (izkušnja) in če jo je velikokrat prepletal, je rezultat sprememba vedenja - sedaj zna zavezati prijateljski voz, torej je njegovo vedenje drugačno, kot je bilo prej.

Učenje je lahko namerno in nenaumno. Namerno učenje je, ko se v šoli "moraš" naučiti angleško slovnico, nenaumno učenje je, ko si iz filma mimogrede zapomniš angleške kletvice.

Namerno učenje dostikrat doživljamo kot naporno, utrujajoče in celo dolgotrajno. Zakaj je temu tako?

Na učenje vpliva veliko različnih

dejavnikov, lahko jih razdelimo v nekaj osnovnih skupin.

Fiziološki dejavniki zajemajo naše telesno stanje (ali smo bolni, zdravi, izčrpani, zaspani, lačni). Boljše fiziološko stanje ugodnejše vpliva na proces učenja. **Fizikalni dejavniki** se nanašajo na okolje in sicer primerno osvetlitev, temperaturo prostora, hrup in podobno. **Socialni dejavniki** so odraz družbenega okolja in zajemajo različne načine poučevanja, stališča staršev in učiteljev do učenja, različne tehnološke pripomočke od table do računalnika. Vsi navedeni dejavniki pripomorejo k lažjemu učenju, vendar se nanje prepogosto sklicujemo, da bi opravičili pomanjkljivost **psiholoških dejavnikov**. Slednji so neizogibni, saj brez njih ne more steči proces učenja. Nanašajo se na celotno osebnost in zajemamo sposobnosti (vidim, slišim, lahko se besedno izražam, pomnim, sklepam), čustva (jezim se, ljubim, strah me je) in motivacija (kaj so moje vrednote, kaj me zanima). Na psihološke dejavnike najlažje tudi sami vplivamo, še posebej na motivacijo. Motivacijo sestavljajo vsa gibalna, ki nas ženejo na neko delovanje. V primeru učenja bo najmočnejše gibalno notranja vrednota, prepričanje, da je znanje glavni cilj. Mnogokrat se mladostniku

ta cilj zdi oddaljen in preveč abstrakten, zato se motivira z zunanjimi nagradami in kaznimi, kot so ocene, denarne nagrade staršev ipd. Tovrstna motivacija lahko traja kratek čas in zopet "ostane brez motivacije", nekdo mu je "vzel motivacijo" ali ga ni dovolj "motiviral". Narekovaji nam povedo, da ni nihče drugi odgovoren za našo motivacijo kot mi sami.

Torej, da bi si olajšali delo glede učenja, moramo biti najprej prepričani, da je le-to pomembno za naše življenje, oziroma si zastavimo bližje cilje in rečemo: "Učenje mi je pomembno za to konferenco." (Če ne gre drugače, malce varamo sami sebe; v drugi konferenci rečemo: "Samo še za to konferenco!" in tako do konca šolanja ali dokler ne vzljubimo učenja).

Razen dobre volje (ali motivacije) naj ne bi pozabili na sprotno učenje, prizadevanje, da bi snov razumeli, v nasprotju s tem, da bi si jo samo mehanično zapomnili.

In zakaj se nam je težko učiti? Ker smo prepričani, da nas nekdo sili k temu, želi nam vzeti čas za mladostniško zabavo, ne razume nas, nalaga nam nesmiselne naloge.

Je tvoje prepričanje tudi takšno? Moral boš brati še naslednjo številko Tabora.

Bubi
bubi@rutka.net

IZ TABORNIŠKE PESMARICE

Tokrat vam končno le pripravljam pesmico, ki sem jo prejel iz kakšnega rodu. V rodu Morskih viharikov iz Portoroža že več kot desetletje vsako leto pripravijo himno taborjenja. Največkrat napišejo besedilo h kakšni že znani melodiji, včasih pa se opogumijo in pripravijo povsem svojo pesem. Pred šestimi leti so peli takole ...

ŠEL JE ČAS - (Še je čas, Vlado Kreslin), Solčava 1999

C d₇
 Šel je čas, mimo nas,
 F G C
 polni vtisov zdaj vam pojemo naglas.
 d F
 Naj spomin na te dni
 G C
 v naših srcih ne zbledi.
 G a G F d G
 Bilo je lepo, slovo bo težko.

C G F G
 Ob tabornem ognju smo se zbrali,
 C G F G
 da bi Solčavi pesem zaigrali,
 C G F e
 v spomin na te zelene trate,
 F G C F C
 daleč stran od sivih mestnih cest.

C G F G
 Padal, padal je vztrajno dežek.
 C G F
 Na Ramšakov senik se skrili smo.
 E
 Mokre cunje pri njih so se sušile,
 a G F G
 v zahvalo jim ta verz poklanjamo.

Šel je čas ...

Fantje vhod so naredili
 in ga s Fabjotom krstili.
 Vanja šotor je sešila
 Davor ji narisal je načrt.

Po Solčavskih se hribih smo podili
 in Macesnika razjezili.
 Našli vrh vsi Hude smo Peči,
 le vodniki free climbing so se šli.

Foto: Blaž Verbič.

Sestri Odgovarjata Sotrpinom

Živijo vsem šoloobveznim, pa tudi tistim, ki ste to nekoč bili. Ne moreva verjeti, pa vendar - september je spet tu. In z njim se prikrade v naše glave ter srca tudi šola. Pa naj vas to ne žalosti, prihajajo novi časi, taborniški izzivi, zanimive naloge, dogodivščine in nova prijateljstva.

Veseli sva vaših pisem, čeprav po večini vsebujejo negativne informacije, želiva pa si, da vam bi najini odgovori čim bolj koristili.

VPRAŠANJE:

Živijo!

Vajina rubrika je res super! Pišem vama prvič in upam, da moje pismo ne bo romalo v koš, kajti resnično rabim vajino pomoč! Kot sta že ugotovili imamo vsi, ki vama pišemo, težave in tudi jaz na žalost nisem izjema. No, stara sem 13 let in moje življenje se spreminja v nočno moro. Z družino smo se preselili na čisto drug konec Slovenije in v novem kraju nikogar ne poznam, stari prijatelji pa so predaleč, da bi se z njimi pogosto dobivala. Tako med počitnicami prodajam dolgčas in se smilim sama sebi. Ker pa sta vidve tudi tabornici, naj povem še, da jaz to po vsej verjetnosti nikoli več ne bom, saj je moj rod tam, kjer sem živela prej. Nimam pa poguma, da bi se pridružila tukajšnjim tabornikom.

Prosim povejta, kako naj preženem dolgčas in kaj naj storim, da bom spet lahko tabornica.

Nesrečna migrantka

ODGOVOR:

Pozdravljena migrantka, tvoji problemi se ti samo trenutno zdijo nerešljivi, kmalu bo čisto drugače, boš videla. Kar pogumno glavo gor. S septembrom boš srečala nove sovrstnike in spoznala nove prijatelje, mogoče bo kdo med njimi celo tabornik tamkajšnjih rodov, tako da midve ne bi obupavali. Razumeva, da se z novim okoljem marsikaj spremeni, in ti svetujeva, da si daš malo časa, pa boš videla, da le ni vse tako črno in negativno. Spremembe morajo biti, samo sprejeti jih moramo. Kako pa se vklopiti v novo družbo in okolje, tu tiči ta zajec, ob tem predlagava, da z zvrhano mero znanja, tako taborniškega kot tistega "kulskega", pa seveda s sproščenim korakom v vsak nov dan, uživaj ti srečnica mala.

VPRAŠANJE:

Dragi Kubla in Kabla!

Najbrž vesta, da so problemi vsakega najstnika starši, eni so bolj zateženi, drugi manj, eni pa so res upravičeno. No, pri mojih tastarih pa je za znore! Najbolj na živce mi gre, ker mi ne pustijo, da mam svoj stil oblačenja in mi vsiljujejo stvari, ki mi niti slučajno niso všeč. Zakaj ne morem sama odločat o svoji zunanosti? Problem nastopi tudi, ko gre moji mami tok v nos, da mam fanta. Ona bi najrajš vidla, da ga do 18 leta ne bi mela, kar je še 4 leta. Potem so pa tuki še ocene, ki za moje pojme niti niso slabe, ampak od mene zabtevajo, da sem popolna, kar pa na žalost nisem in tud nikol ne bom. Tko da kaj nej še rečm drugca kot: SOS!!!

Zvezdica

ODGOVOR:

Živijo, ni kaj reči kot samo - ti kar sveti v vsem svojem sijaju, zvezdica mala. Zdaj midve ne veva za kakšen drastičen stil oblačenja gre, pa vendar, če je vse v mejah normale, le da te tvoja mami ne vidi v taki luči, potem boš to tudi še prerasla in gre za fazo, ki jo moraš kot najstnica dat skoz. Potrudi se, da bi tvoji starši razumeli, da gre za tvoj način izražanja in da ti tudi glede fanta lahko zaupajo. Vse je v zaupanju: torej nič ponočevanja, laganja in skrivanja, vse naj bo "out on the open", če veš kaj misliiva. Glede ocen je pa zadeva že zaskrbiljujoča, prav imaš, ko praviš, da nihče ni popoln, daj staršem vedeti, da se trudiš po svojih najboljših močeh in da se učiš zase, ne zanju. Midve pa upava, da res se, ker je izobrazba tisto, kar ti bo v življenju prav prišlo. No, toliko od naju, pa srečno, ne pozabi na sijaj zvezdica.

Tina Vodovnik

Tina Vodovnik je 17-letna tabornica. Je članica rodu Severni kurir iz Slovenj Gradca. V kratkem pogovoru mi je povedala nekaj o sebi in svojih izkušnjah pri tabornikih.

Naj te za začetek vprašam, kako dolgo si že pri tabornikih in kdo te je navdušil za njih.

Tabornica sem že od šeste- ga leta. Vsa družina je pri tabornikih, zato je bilo že od rojstva znano, da tudi jaz ne bom izjema. Oče je starešina, mama blagajničarka, pa tudi brat je aktiven tabornik.

Imaš zanimivo taborniško ime. Kako si ga dobila?

Moje taborniško ime je Lulček ali krajše Lulči. Za tem pa ne stoji nobena perversna zgodba. Ko sem bila prvič na taboru, še nisem znala izgovoriti črke r in sem zato govorila, da sem ostrižena na julčeka (na gobico). Vodniki so nato ime še malo sfrizirali in tako se me je prijelo ime Lulček.

Kako izgleda družina, v kateri so vsi člani aktivni taborniki?

Dobra stran tega je, da vse informacije o akcijah in drugem dogajanju pri tabornikih izvem iz prve roke. Lepo je tudi, da vsa družina živi s taborništvom. Posebej zanimivo je pred tabori, ko se vsa družina pakira. Norišnica ...

Ko si že omenila tabore. Kolikokrat si že bila na taboru?

Lani je bil to že moj enajsti tabor. Letos pa se ga nisem mogla udeležiti zaradi Eurojama. Čeprav je bila to ena

Foto: arhiv RSK.

izmed najlepših izkušenj v mojem življenju moram priznati, da sem čisto malo pogrešala naš taborni prostor v Podgozdu pri Žužemberku in reko Krko.

Kaj pa je tisto, kar te pri taborništvu najbolj privlači?

Majhne stvari, kot so večeri ob tabornem ognju, druženje v naravi, dejstvo, da imam pri tabornikih vedno prijatelje, raznolikost dejavnosti, ki jih taborništvo omogoča.

Vsi, ki te vsaj malo poznajo, vedo, da te lahko vedno srečajo popoldne, ko se voziš na svojih rolerjih, kajne?

Res je. Na njih se pripeljem na vse taborniške akcije in sem zato nemalo- krat kregana, ker so sila nepraktični.

Kaj pa te poleg rolanja še veseli?

Navdušujem se nad astrologijo. Vsi, ki me poznajo, vedo, da rada vedežujem iz kart. Zanima me tudi astronomija, zato so mi zelo všeč članki o astronomi-

ji v Taboru. Drugače pa še zbiram sveče, suhe rože in ostale drobnarije, ki se ponavadi vlačijo po sobi. Začela sem se tudi učiti kitaro, saj imamo v našem rodu s kitaristi majhno krizo.

Prej si omenila Eurojam. Kako si se sploh odločila za to mednarodno akcijo?

Glede na to, da sem zamudila jamboree na Taj-

skem, je bila to moja zadnja priložnost, da se kot udeleženka udeležim kakšnega jamboreeja. Poleg tega je že brat bil udeleženec na dveh jamboree- jih (v Čilu in na Nizozemskem) in mi je vedno govoril, kako super se je imel.

Kaj ti je bil na Eurojamu najbolj všeč?

To, da se je vedno nekaj dogajalo. Od takrat, ko si vstal, do trenutka, ko si utrujen od delavnic in aktivnosti zas- pal. Pa tudi družba in novi prijatelji, ki sem jih spoznala.

Je bilo kaj slabega?

Hrana in pa spremenljivo angleško vreme. Vendar to ni pokvarilo splošnega vtisa.

Super. Hvala ti za ta kratek intervju. Bi za konec rada še kaj sporočila ali koga pozdravila?

Pozdravila bi vse, ki me poznajo (smeh), vse RSK-jevce in vse člane od- prave Eurojama 2005.

Si vodnik GG-jev?

Beri dalje ... o delu z gozdovniki in gozdovnicami:

Pričarati dogodivščino

Piše se mesec september, šola se je že začela in tudi taborniki so spet tu z rednimi vodovimi sestanki. In ti? Vodnik GG-jev, ki tudi letos ne ve, kako se lotiti dela z njimi. Ja, poznamo te težave, zdi se, da se z njimi kar preveč vodnikov lahko poistoveti, in zato je situacija že kar zaskrbljujoča. Predlagam, da začnemo pri osnovah, to je obliki dela za dotično starost, beri višjo stopnjo OŠ. Verjetno pa se tudi ti kot dolgoletni tabornik spominjaš svojih GG-jevskih dogodivščin ...

DEFINICIJA DOGODIVŠČINE:

Gre za neponovljiv dogodek, ki se globoko vtisne v podzavest vsakega posameznika. Lahko je pozitiven ali negativen. Iz takega dogodka posameznik odnese nek nauk, ki ga potem spremlja skozi vse življenje.

Čeprav so gozdovniki in gozdovnice še otroci, se pri njih že pojavijo potreba po tovrstnih dogodivščinah, izginjajo pa intenzivna želja po igri, ki predstavlja glavno obliko dela z MČ-ji. Dogodivščina jim namreč nudi svojevrsten izziv, daje jim nove ideje, širi obzorja in meje, vse pa temelji na čisto spontanem odnosu. Dogodivščino uporabljamo kot metodo dela z GG-ji, ker nam nudi vrsto načinov, ki vodijo k doseganju naslednjih ciljev:

CILJI DOGODIVŠČINE:

- utrditi vodov duh, povezanost med člani voda,
- izpopolniti njihovo sodelovanje in timsko delo,
- demokratično odločanje,
- delitev dela,
- pridobiti zaupanje v samega sebe,
- zaupanje v svoje znanje,
- izmenjava izkušenj,
- zadovoljitev potreb po dogodivščini.

RECEPTI OZIROMA NEKAJ O LASTNOSTIH DOGODIVŠČINE:

NOVOST:

Dogodivščina je za otroke le tisto, kar jim predstavlja nekaj novega. Torej, ko delamo z GG-ji, moramo imeti vedno pred očmi, da morajo biti aktivnosti, ki jim jih pripravljamo, za njih nekaj, česar še niso poizkusili.

SPONTANOST:

Aktivnosti za GG-je morajo biti vedno skrbno planirane, vendar pa moramo v določenih mejah dopustiti tudi dogajanje stvari, ki niso bile v našem planu. Dogodivščini moramo namreč pustiti, da se zgodi. Stvari, ki so vodji lahko povsem nepomembne, so na drugi strani članom voda zelo pomembne. Prava dogodivščina se požvižga na vse plane in urnike, na vodji pa je, da oceni, koliko spontanosti si v določeni situaciji lahko privoščijo.

DUH:

Duh dogodivščine je tisto nekaj, kar je težko vzpostaviti. Gre praktično za skupinsko igro in naučiti se moramo ceniti povsem male vsakdanje stvari. Skupina kot vod skupaj sprejema različne odločitve, posamezniki skupaj izberejo skupno pot in nadaljujejo v isti smeri, ali pa ne. Gre torej za preproste stvari, ko vod skupaj prižiga ogenj, sestavlja svojo himno ali spi v premajhnem šotoru. To je tisto, kar je važno, in tisto, kar si posameznik zapomni.

PODROBNOSTI:

Detalji lahko dajo povsem povprečni aktivnosti poseben čar. Veliko tovrstnih podrobnosti se zgodi kar naključno, za kakšno pa lahko poskrbimo tudi sami. Da aktivnosti ne bi bile enolične in dolgočasne, moramo vanje vsake toliko vnašati vedno nove elemente, tako da tudi navaden izlet na bližnji hrib dobi pridih enkratne dogodivščine.

CILJI:

Ko organiziramo neko dogodivščino za otroke, si ne smemo predhodno ustvarjati prevelikih pričakovanj, vseeno pa moramo biti dosledni. Cilje je potrebno članom voda jasno opredeliti, obenem pa jim moramo ponuditi dejavnost v taki obliki, ki je primerna za njihovo starost in njihove možnosti, sposobnosti.

Naslednjič pa o planiranju konkretne dogodivščine. Do takrat pa imejte v mislih, da bodo GG-ji rajši prisostvovali programu, če bodo vključeni v odločanje o tem, kaj bodo počeli. Predstavite jim njihove možnosti že zdaj, na začetku leta, in skupaj z njimi načrtujte vodove sestanke, akcije in izlete. Poizkusiti ni greh. Pa srečno.

Ninocka

nina.medved@guest.arnes.si

ADRENALIN

Alpinistično gibanje

Vroč tema tega poletja je zagotovo pompozna rešitev Tomaža Humarja iz Nanga Parbata in prav je, da tudi pri tabornikih omenimo kaj na temo varnosti pri gibanju v gorah. Jasno je, da nam po žilah steče adrenalin že ob sami možni nevarnosti, kaj šele ob dejanski, a marsikatera usodna nesreča se da preprečiti s stopnjo previdnosti in ozaveščenosti o gorah.

Na splošno delimo gibanje v gorah v dve večji poglavji, in sicer na **hojo v gore** po zavarovanih in zaznamovanih poteh ter **plezanje ali alpinizem**.

Plezanje je ena od naravnih oblik gibanja, definiramo pa ga kot gibanje, pri katerem se poleg nog uporabljajo tudi roke (včasih pa še kakšni drugi deli telesa). Pri tem so lahko roke "aktivne" (razvijajo silo, potrebno za ohranjanje položaja ali napredovanje) ali pa služijo le za ohranjanje ravnotežja.

Vzroke nesreč v gorskem svetu delimo najprej na dva dela: na **subjektivne** in **objektivne** nevarnosti. Subjektivne so tiste, ki prihajajo iz planinca samega, objektivne pa vse tiste, ki jih povzroči narava in so pogosto nepredvidljive. Pod subjektivne spadajo slaba tele-

sna in psihična pripravljenost, izčrpanost, pomanjkljiva oprema, nepoznavanje gorskega sveta in razmer, podcenjevanje nevarnosti, nepravilna prehrana in raba opreme. K objektivnim pa štejemo vremenske preobrate (strela, mraz, veter, sneg, sonce ...), meglo, temo, gibanje ponoči (vse kar povzroči težjo orientacijo), plazove ter potrese. Druge nevarnosti so še padci in zdrsi, krhljivost podlage, nevarnosti gozda (kače, zveri), ob vodah in **nevarnosti v snegu**, kjer so problem snežni zameti in plazovi.

Če ste popolni začetnik kar se tiče zahtevnejšega gibanja v gorah, vam nikakor ne sme biti dovolj branje nekaj člankov na to temo in morda kake knjige, ki jo je napisal alpinist po lastni

izkušnji. Začnite na začetku in se prijavite vašemu najbližjemu **AO** (alpinističnemu odseku), kjer vam bojo izkušeni planinci in plezalci posredovali dovolj informacij za začetek. Tudi vodiči, ki opisujejo smeri v Sloveniji, vam ne smejo biti dovolj: v vsakem takšnem plezalnem vodiču bo že v uvodu pisalo, da informacije knjige zadoščajo le tistim, ki že imajo osvojeno osnovno znanje plezanja.

Kako lahko čim boljše preprečimo nesrečo: telesno se pripravimo s treningi in pridobivanjem moči ter vztrajnosti pri hoji, pripravimo se tudi moralno-psihološko in poskrbimo predvsem za planinsko znanje (od poznavanja gora v vseh letnih časih, tehnike hoje, pa vse do opreme). Na pohod ne gremo sami in pred tem obvestimo o odhodu svojce ali bližnje ter planinsko kočo.

Kako reagirati v primeru nesreče: vsak tabornik mora dobro poznati osnove prve pomoči, kar bi moralo zadoščati ob manjših nezgodah. Kadar pa situacija presega vas same, poskušajte na vse možne načine poklicati na pomoč: piščalka, dim, svetilka ...

Članek vam ne bi smel vzeti navdušenja do gora ali zmanjšati vznemirljivega adrenalina. Sporočiti želi le: hodite čim več v gore, imejte se fino in nora v naravi, ampak pamet v glavo!

O bogu...

Nastopilo je novo obdobje - čas, ko nas obdajajo barve mavrice, toplota in neka posebna energija v ozračju in povsod okoli nas - to je poletje.

Sončni žarki nekega popoldneva so me pripeljali k razmišljanju o bogu. Ta bog je eden in prebiva v vseh nas, le da ga vsak čuti in izraža na svojevrsten način. In zakaj bog?

Prav človek je bil tisti, ki je vse tisto, kar mu je ostalo nepojasnjeno in neznano, poimenoval bog. Nekaj je zagotovo čutil - morda ravno to posebno energijo v nečem več. To energijo je morda začutil ob šumenju morja, ko je vohal vonj tiste cvetlice, ko so mu po obrazu tekle solze, ko je gledal v topel plamen gorečega ognja ali počel na tisoče drugih stvari in ob

njih začutil bistvo.

V nečem je zagotovo začutil moč in tisto posebno silo, ki jo ni znal poimenovati drugače kot bog.

Vsakdo razmišlja o bogu v skladu s stopnjo svojega duhovnega razvoja in vsakdo si o njem ustvari svojo sliko. Človek je boga imenoval kot Alah, Sveti Oče, Ishwara, Božja volja, Ljubezen, Najvišja bit ... ter si ustvaril podobe za njih.

Pa vendar obstaja toliko različnih predstav o bogu, kot je ljudi na Zemlji. Bistvo vseh religij pa je pravzaprav še vedno enako - duhovni razvoj človeka in kot končni cilj - spoznanje samega sebe in boga.

Foto: Blaž Verbič.

JureJEŽ
jurejez@rutka.net

JEŽKOV KOTIČEK

Funky

"V težkih časih dobimo pogum, da razmišljamo o neverjetnem," pravi direktor Intela Andy Grove. Zdaj je neverjetno tik pred tem, da postane verjetno. Pomislite na tale znamenja, značilna za naš čas: najboljši raper je bel, najboljši igralec golfa je črn, Francija ZDA obtožuje, da so nadute, Danska pošlje mini podmornico v puščavsko vojno. V takšnih čudnih, čudovitih in skrb zbujajočih časih, ko je vse mogoče, se v resnici lahko bojimo samo strahu.

Čudna knjiga za še bolj čudne čase. Kapitalizem je postal dejstvo, globalni svetovni red. Glasba, na katero hočeš nočeš tako ali drugače plešemo vsi. In tu se pojavi vprašanje stila. Dejstva, ki jih avtorjem knjige **Karaoke kapitalizem, vodenje za človeštvo**, zlepa ne znanjka, kažejo na globalne spremembe, ki se neusmiljeno dogajajo. Mimogrede, ali ste vedeli, da je bilo leta 1999 samo v ZDA petnajstkrat več telekomunikacijskih operaterjev kot leta 1989 na celem svetu?!?

Jonas Ridderstråle in **Kjell A. Nordsröm** - oba ponosna doktorja mednarodnega poslovanja na priznani Ekonomski fakulteti v Stockholmu - se bosta marsikomu zdela čudaka, recimo jima raje analitična vizionarja. Čas že kaže obrise tistega, kar sta na moč zabavno in prepričljivo pridigala že v svoji prvi uspešnici z naslovom *Funky Business*. Dinamični dvojec mestoma cinično, drugje skrajno preprosto, a vedno utemeljeno, dosledno in precej prepričljivo odstira tančico z nečesa, kar nam je dejansko že pred nosom, obnašamo pa se tako, kakor da bi tega nikoli ne želeli videti. Ne zanima ju povprečnost, ne ovinkarita in se ne obotavljata. V knjigi o ljudeh, o upravljanju za človeštvo, o posameznikih in še čem, jasno in glasno povesta ... nič novega! Prizori so znani,

uganka je le zorni kot. Razvijeta lasten, svojevrsten pristop. Za povprečnost in posnemanje ni prostora v njunih glavah. Tega se zavedata, to živita in to sporočata.

Docela drugo vprašanje je, kam vodi razvoj skupnosti, kjer se vse priklanja poudarjanju skrajnega individualizma in prodaji lastnih talentov. Zgodba zveni, kakor da utegne uspeh - seveda izražen v številkah na bančnih računih - postati res edini legitimen cilj v tej družbi. Vsekakor poučno branje, priporočam!

Jež svetuje, vi preberete:
Jonas Ridderstråle in Kjell A. Nordsröm,
Karaoke kapitalizem, vodenje za človeštvo

Še drobtinica, ki je avtorjema padla z mize. Na oder se boste prebili samo z domišljijo in izvirnostjo. In prihodnost, kot pač vedno, pripada tistim v prvih vrstah.

**Bine
in
Dane**

Pošast iz Bohnessa

Bine: Luka Snoj

Dane: Peter Rink

Fotografije in oblikovanje: Blaž Verbič

V časopisu piše, da je
v jezeru Bohnessu pošast.
Množice ljudi stojijo ob jezeru.

Greva v Bohness in
jim pomagajva!

V časopisu sta Bine in Dane zasledila vest o pošasti v Bohnessu ...

Glej Dane. Nekje v tem jezeru
plava pošast in straši uboge ljudi.

Ujemiva jo in rešiva ljudi
tega trpljenja.

Jo vidiš?
Tam ob obali je.
Ljudje pa si
ne upajo v vodo!
Greva na lov!

... petrolejka, pisalni
stroj, kompas za navit,
armbrust, harpuna,
barvni televizor ...

Vse vzemi. Nikoli ne veš,
kaj nama bo prišlo prav.

In že sta pripravljala rekvizite za lov na pošast.

S svojo harpuno
ujamem tole tuno ...
... al' pošast al' karkoli že je.

Ko jo zagledam,
ji ustrelim
puščico direktno
med oči!

Lova sta se lotila z več rekviziti hkrati ...

... a jima je pošast ponagajala.

Vse svoje rekvizite sta naložila v kamu
in odrinila na lov ...

Potem je pošast malo pomigala z repom ...

... in prevrnila ...

... njen kanu.

Kmalu sta našla primernejše plovilo ...

Ta ladja je prevelika. Tako je nikoli ne ujameva. Preoblečiva se v najina specialna kostuma in plavajva do nje!

Preoblečena v ribi sta se odpravila na lov.

Tako strokovno maskirana ju seveda pošast ni prepoznala ...

... in boj se je začel!

Prebodoeno pošast sta z jezera Bohness odpeljala s svojo ladjo.

Neznana storika sta ubila našo največjo turistično atrakcijo - pošast v Bohnessu. S tem je število turistov v Bohnessu drastično upadlo, turistične organizacije so zaskrbljene.

KLIP KLOP

Pri igri KLIP KLOP je pomembna pozornost in hitrost.

Nekdo izmed otrok je vodja in ko reče "klip", naredi poljuben gib in vsi ga morajo posnemati. Ko pa reče "klop", spet naredi poljuben gib, vendar ga ne sme nihče oponašati, temveč morajo ostati v položaju, v katerem so bili ob zadnji besedi "klip". Kdor se zmoti, zapusti igro.

Igro lahko starostno zelo prilagodimo, zato se jo lahko igrajo tako MČ-ji kot grče.

Avtorica: Pika.

REBUS

(pridevnik)

(priimek)

----- / / / + čine

(rešitev: šolsko potrebnost)

Avtorica: Barbara Bačnik - Bača (barbara.bacnik@rutka.net).

STRIC VOLK

Grizem, grizem in ne pregrizem. Seveda me boste moji taborniški bratje in sestre takoj vprašali, kaj je sploh lahko tako žilavega, da volkovi ostri zobje tega ne morejo pregrizniti. Pa to ni stara govedina, ampak taborniška ignoranca in nezainteresiranost, ki je zakoreninjena do sredine zemlje in še globje. Saj smo vendar na vzgojni poti do aktivnih, odgovornih, solidarnih in angažiranih članov te skupnosti, se boste upirali. Ne, ne, to so samo besede, ki so vam jih položili v misli na inštruktaži.

Tisto, kar počnete, je pravo nasprotje; in da je temu res tako, vam bom pokazal na čisto konkretnem primeru. Na ignoranci do temeljnega akta ZTS, statuta namreč. Tistega, ki je po vašem mnenju neobdobje taborniške organizacije. Še en kup papirjev. Birokracija, ki nima nikakršne zveze s pravim taborništvom. Ima pa zvezo z Zvezo, saj je statut Zveze tabornikov Slovenije. In ker je temu tako, naj se Zveza ukvarja s statutom, nas pa naj lepo pusti pri miru v uživanju pravega taborništva; do skupščine, ko bomo prišli in dvignili roke za "našo" stvar.

In ko že govorim o aktivnem članu skupnosti; tudi država in njeni državljani imamo svoj najvišji akt - ustavo. O tej je v zadnjem času veliko govora in vedno več ljudi in interesnih skupin se sklicuje na pravice ali dolžnosti, ki izhajajo iz nje. Seveda jo je za sklicevanje potrebno poznati, razumeti, spoštovati in uveljavljati.

Pa še malo ironije za konec, smo v času klimatskih sprememb in morda bo tudi na taborništvo privrhal kakšen orkan in ignoranco izkoreninil - za vedno.

Stric volk
tabor@rutka.net

NAGRADNA KRIŽANKA

SESTAVIL F. KALAN	NAŠ TV VODITELJ	VEDA O POLETIH V VESOLJE	STISK	TACA (MANJŠ.)				TABOR	PREHODNO OZEMLJE	KANTAVTOR SMOLAR	NOVICA	MEJA, LINIJA
TRDNA, MAZAVA SNOV								VRSTA ZOFE				
IGRALKA NIELSEN								ESTRAĐA NAŠ ZGODOVINAR (LOJZE)				
KONEC POLOTOKA (MANJŠ.)					TERME PRI PADOVI	OSEBA NA DOPUSTU						
EVROPSKA OTOČNA DRŽAVA						LUTKAR MAJARON				TANTAL		
						ERBIJ				VRSTA PREPROGE		
ENAKA VOKALA			ZAPOREDJE CRK 22. IN 18. CRKA								VELIK, UDOBEŃ AVTOBUS	MESTO NA CIPRU
AFRIŠKA KRAVJA ANTILOPA				NAŠA PEVKA (MAJDA) RIMSKO MIT. PODZEMLJE				ORANJE				
								TEORIJA IN ...				
AMERIŠKI SKLADATELJ COPLAND						VODSTVO						
						PRAVNIK ŠNUDERL						
LADO VAVPETIČ			BOŽJE- POTNIK ABRAHAMOV SIN						OKR. ZA STRAN NEKD. TENISAČ WILANDER			
KRAJ PRI VODICAH					POKRAJINA V VIETNAMU					JAZ, TI, ..		
					ZAIČIMBA					PREMIK PO ZRAKU		
SERLIJA, ZBIRKA				ŽENSKA, KI SKAČE								
				RADIJ								
DEDALOV SIN							ZREZEK					
ČAKALIŠČE							PISANA VRTNA CVETICA					

Nagrajenci in nagradni razpis številka 9

Med poslanimi kuponi za nagradno križanko iz številke 7-8 smo izžrebali naslednje nagrajence, ki prejmejo knjižne nagrade:

Maja Pergovnik, Aškerčeva 3a, 8325 Šoštanj, Filomena Kašič, Sokolska 3, 8233 Mirna, Mihael Polak, Polica 2A, 4202 Naklo. Drogino nagrado prejme Alenka Simončič, Martina Krpana 30, 1000 Ljubljana. Čestitamo!

Nagradni kupon pošljite najpozneje do 20. septembra na naslov: Revija TABOR, Parmova 33, 1000 Ljubljana. **Obvezno na dopisnici.**

NAGRADNI KUPON - 9

Rešitve so:

LIERER
Penzion-restavracija
Srednje Gameljne 32e

ZADRUGA

JAZON!

Reševalec:

DROGA

**Ali še vedno ne veste,
kam boste šli na jesenske počitnice, ali
kje bi priredili rodov posvet?**

**Morda pa je Gozdna šola ZTS v Bohinju,
pravi odgovor na vprašanje.**

**Ne odlašajte, čimprej pokličite
041/490 888 in si zagotovite prostor.**